

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

98/735/FUSP:

- ★ Fælles aktion af 22. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union, til støtte for den demokratiske proces i Nigeria 1

98/736/FUSP:

- ★ Fælles aktion af 22. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union, vedrørende udsendelse af kriminaltekniske eksperter til Forbundsrepublikken Jugoslavien 3

98/737/FUSP:

- ★ Rådets afgørelse af 22. december 1998 om forlængelse af gyldighedsperioden for fælles aktion 95/545/FUSP vedrørende Den Europæiske Unions deltagelse i strukturerne til iværksættelse af fredsftalen for Bosnien-Hercegovina og om ændring af afgørelse 98/607/FUSP 4

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2836/98 af 22. december 1998 om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet 5
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2837/98 af 17. december 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 2990/82 om salg af smør til nedsat pris til personer, der får socialhjælp 10
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2838/98 af 17. december 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 2390/89 om fastsættelse af almindelige regler for indførsel af vin, druesaft og druemost 11
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2839/98 af 17. december 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 1873/84 om tilladelse til udbud eller afsætning til direkte konsum af visse indførte vine, som eventuelt har været underkastet andre ønologiske fremgangsmåder end de i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede 12

Pris: 19,50 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Rådets forordning (EF) nr. 2840/98 af 21. december 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 1734/94 om finansielt og fagligt samarbejde med de besatte områder	14
Kommissionens forordning (EF) nr. 2841/98 af 29. december 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	16
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2842/98 af 22. december 1998 om høring af parter i visse procedurer efter EF-traktatens artikel 85 og 86 ⁽¹⁾	18
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2843/98 af 22. december 1998 om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med ansøgninger og anmeldelser indgivet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 om anvendelse af konkurrencereglerne i transportsektoren ⁽¹⁾	22
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2844/98 af 22. december 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1587/98 om en ordning for godtgørelse af de meromkostninger ved afsætning af visse fiskerivarer fra Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer og de franske oversøiske departementer Guyana og Réunion, der er en følge af disse områders beliggenhed i Fællesskabets yderste periferi	53
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2845/98 af 22. december 1998 om indførelse af forudgående fællesskabstilsyn med importen af visse jern- og stålprodukter, der er omfattet af EKSF- og EF-traktaterne og har oprindelse i visse tredjelande	55

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

98/738/EF:

★ Kommissionens beslutning af 9. december 1998 om ændring af beslutning 95/506/EF om bemyndigelse af medlemsstaterne til midlertidigt at træffe supplerende foranstaltninger mod spredning af <i>Pseudomonas solanacearum</i> (Smith) Smith, for så vidt angår Kongeriget Nederlandene (meddelt under nummer K(1998) 3944)	62

98/739/EF:

★ Kommissionens beslutning af 14. december 1998 om ændring af beslutning 95/328/EF om sundhedscertifikatet for fiskerivarer fra tredjelande, der endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 4044)	64

98/740/EF:

★ Kommissionens beslutning af 14. december 1998 om ændring af beslutning 96/333/EF om udstedelse af sundhedscertifikat for levende toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle fra tredjelande, som endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 4046)	65

Meddelelse til læserne (se tredje side af omslaget)

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

FÆLLES AKTION

af 22. december 1998

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union, til støtte for den demokratiske proces i Nigeria

(98/735/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel J.3 og J.11,

Artikel 1

under henvisning til de generelle retningslinjer i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Madrid den 15. og 16. december 1995, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Den Europæiske Union vil inden for rammerne af den internationale indsats, der koordineres af De Forenede Nationer, sende 100 EU-observatører til valg-handlingerne i Nigeria i februar 1999.

2. Formandskabet udpeger en EU-talsmand, som skal være ansvarlig for fælles EU/FN-erklæringer, presse og public relations.

Rådet vedtog den 30. oktober 1998 på grundlag af traktatens artikel J.2 fælles holdning 98/614/FUSP og udsendte en erklæring om Nigeria, ifølge hvilken EU vil overveje konkrete støtteforanstaltninger i forbindelse med parlaments- og præsidentvalget i Nigeria, som afholdes henholdsvis den 20. og den 27. februar 1999;

Artikel 2

1. Et beløb på op til 810 000 ECU afholdes over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Beløbet skal dække driftsudgifterne til EU's observatørmission i Nigeria og skal forvaltes af FN-frivillige under Kommissionens ansvar.

2. Vederlag og tilknyttede udgifter for observatørerne afholdes af den medlemsstat, der udsender dem.

3. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, forvaltes i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers budgetprocedurer og -regler.

inden for rammerne af den internationale indsats, som koordineres af De Forenede Nationer, har Kommissionen på Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters vegne påtaget sig at bistå med forberedelsen af valg-handlingerne og udsendelse af valgobservatører, herunder støtte til Nigerias uafhængige nationale valgkommission samt bistand til overvågning af lokalvalgene (TMT-Gruppen);

EU vil desuden støtte valghandlingerne ved at udsende et EU-kontingent af valgobservatører, som integreres i De Forenede Nationers overordnede koordinationsstruktur;

Artikel 3

for at sikre, at EU bliver synligt, og da der ikke findes en FN-talsmand, vil formandskabet udpege en EU-talsmand —

Rådet noterer sig, at Kommissionen har til hensigt at gennemføre denne fælles aktions målsætninger og prioriteter, i givet fald ved hjælp af relevante fællesskabsforanstaltninger.

Artikel 4

Denne fælles aktion træder i kraft den 1. januar 1999.

Artikel 5

Denne fælles aktion offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Rådets vegne

C. EINEM

Formand

FÆLLES AKTION

af 22. december 1998

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union, vedrørende udsendelse af kriminaltekniske eksperter til Forbundsrepublikken Jugoslavien

(98/736/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, navnlig artikel J.3 og artikel J.11, stk. 2,

under henvisning til de overordnede retningslinjer, der er fastlagt i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Wien den 11. og 12. december 1998, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet fordømte i sine konklusioner af 5. oktober 1998 på det kraftigste de ansvarlige for grusomhederne i Kosovo og opfordrede myndighederne i Belgrad til straks at efterforske, identificere og straffe gerningsmændene;

Rådet besluttede i den forbindelse snarest muligt at sende et EU-hold af kriminaltekniske eksperter til Forbundsrepublikken Jugoslavien for at undersøge de seneste forlydender om drab på civile i Kosovo; ekspertholdet bør have uhindret adgang til de nødvendige lokaliteter i Forbundsrepublikken Jugoslavien og have mulighed for at arbejde uafhængigt —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

1. EU-holdet af kriminaltekniske eksperter foretager en upartisk og uafhængig efterforskning på de lokaliteter, hvor der påstås at være begået drab mod civile i Kosovo,

bl.a. i Glodjane, Golubovac, Gorne Obrinje, Klecka, Orahovac og Volujak.

2. Ekspertholdet aflægger rapport til Rådet om resultaterne af denne efterforskning.

Artikel 2

1. Til dækning af omkostningerne i forbindelse med udsendelsen af EU-holdet af kriminaltekniske eksperter afholdes et beløb på op til 950 000 ECU over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget fra datoen for vedtagelsen af denne fælles aktion.

2. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, forvaltes i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers budgetprocedurer og -regler.

Artikel 3

Denne fælles aktion træder i kraft den 1. januar 1999.

Artikel 4

Denne fælles aktion offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Rådets vegne

C. EINEM

Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 22. december 1998

**om forlængelse af gyldighedsperioden for fælles aktion 95/545/FUSP vedrørende
Den Europæiske Unions deltagelse i strukturerne til iværksættelse af fredsaftalen
for Bosnien-Hercegovina og om ændring af afgørelse 98/607/FUSP**

(98/737/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel J.3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet vedtog den 11. december 1995 fælles aktion 95/545/FUSP vedrørende Den Europæiske Unions deltagelse i strukturerne til iværksættelse af fredsaftalen for Bosnien-Hercegovina ⁽¹⁾, hvis gyldighedsperiode den 20. november 1996 blev forlænget ved afgørelse 96/745/FUSP ⁽²⁾, og som den 26. oktober 1998 blev suppleret ved afgørelse 98/607/FUSP ⁽³⁾;

Rådet forsikrede i sine konklusioner af 7. december 1998 den høje repræsentant i Bosnien-Hercegovina om sin faste støtte;

på mødet i Fredsimplementeringsrådet den 15.-16. december 1998 i Madrid gentog Unionen sin støtte til den høje repræsentants indsats;

gyldighedsperioden for fælles aktion 95/545/FUSP, der udløber den 31. december 1998, bør forlænges; der bør sikres kontinuitet i Unionens bidrag til de udgifter, der er forbundet med denne forlængelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Gyldighedsperioden for fælles aktion 95/545/FUSP forlænges til den 31. december 1999.

Artikel 2

Artikel 2 i afgørelse 98/607/FUSP affattes således:

»Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen. Den anvendes indtil den 31. december 1999«.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Rådets vegne

C. EINEM

Formand

⁽¹⁾ EFT L 309 af 21. 12. 1995, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 340 af 30. 12. 1996, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 290 af 29. 10. 1998, s. 3.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2836/98

af 22. december 1998

om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 W,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kvindernes store økonomiske og sociale betydning i udviklingslandene har ført til en voksende international erkendelse af, at det er en klar forudsætning for at kunne sikre en bæredygtig og effektiv udvikling, at de deltager fuldt ud uden forskelsbehandling;
- (2) deres bidrag til udviklingen ydes i øjeblikket på trods af betydelige hindringer, der alene rammer kvinder, og som begrænser resultatet af deres arbejde og formindsker udbyttet for samfundet som helhed;
- (3) disse hindringer omfatter vedholdende og alvorlige uligheder mellem mænd og kvinder med hensyn til retten til lige deltagelse i udviklingen for kvinder, adgang til grundlæggende tjenester, især inden for almen uddannelse, erhvervsuddannelse og sundhed, deltagelse i beslutningstagningen og kontrol med økonomiske midler;
- (4) i forbindelse med udviklingsforanstaltninger er det ofte ikke lykkedes at tage behørigt hensyn til ulighederne mellem kvinders og mænds situationer, roller, muligheder og prioritering, og dette formindsker deres samlede succes;
- (5) det er af afgørende betydning for den sociale retfærdighed og udviklingsindsatsens effektivitet, at der rettes op på de kønsbetingede uligheder, og at kvinderne sikres en styrket rolle;
- (6) der skal via udviklingssamarbejdet ansøres til de nødvendige ledsagende ændringer i holdninger, strukturer og mekanismer på politisk, økonomisk og retligt plan og på lokalsamfunds- og husstands-niveau;
- (7) det erkendes nu, at skønt det fortsat er stærkt påkrævet med en særlig indsats til fremme af kvindernes rolle i udviklingen, skal fokuseringen udvides til både at omfatte mænds og kvinders roller, ansvar, behov, adgang til ressourcer og deltagelse i beslutningstagningen samt de indbyrdes forbindelser mellem disse elementer, alt det der kaldes kønsaspektet;
- (8) det er en forudsætning for en effektiv udvikling, at kønsbetinget analyse systematisk integreres i udformningen, planlægningen, gennemførelsen og evalueringen af alle udviklingspolitikker og -foranstaltninger;
- (9) ovennævnte analyse er behandlet mere detaljeret i Kommissionens meddelelse af 18. september 1995 til Rådet og Europa-Parlamentet om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet, og Rådet tilsluttede sig dette i resolutionen af 20. december 1995;
- (10) Rådet har i en række konklusioner fra 1982 til 1993 understreget, at det tillægger kvindernes rolle i udviklingen den allerstørste betydning;
- (11) Fællesskabet og dets medlemsstater var medunderskrivere af Nairobi-fremtidsstrategierne fra 1985 og erklæringen og handlingsplatformen fra den fjerde

⁽¹⁾ EFT C 371 af 8. 12. 1997, s. 74.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 19. 11. 1997 (EFT C 371 af 8. 12. 1997), Rådets fælles holdning af 30. 3. 1998 (EFT C 204 af 30. 6. 1998, s. 18) og Europa-Parlamentets afgørelse af 17. 9. 1998 (EFT C 313 af 12. 10. 1998).

verdenskvindekonference i Beijing i 1995, hvor det blev understreget, at det er nødvendigt at gribe ind over for hindringerne for lighed mellem kønnene og at sikre, at dette aspekt indgår i alle politikker og programmer;

- (12) i FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (1979) betragtes diskrimination imod kvinder som en hindring for udviklingen, som parterne er enige om at afskaffe med alle egnede midler, og i FN's erklæring om retten til udvikling (1986) understreges alle menneskers ret til at deltage i og bidrage til udviklingen og nødvendigheden af, at der træffes effektive foranstaltninger til sikring af, at kvinder spiller en aktiv rolle i udviklingsprocessen;
- (13) Europa-Parlamentet har i talrige beslutninger, navnlig beslutningen af 14. maj 1992 om kvinders situation i udviklingslandene og beslutningen af 15. juni 1995 om den fjerde internationale kvindekonference i Beijing, lagt vægt på nødvendigheden af, at der som led i Fællesskabets udviklingssamarbejde tages behørigt hensyn til kvindernes rolle og prioritering og træffes egnede foranstaltninger til sikring af aktiv gennemførelse af konklusionerne fra konferencen i Beijing;
- (14) den resolution, som Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedtog den 20. december 1995, støtter Kommissionens meddelelse om samme emne, kræver fuld integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet og koordination mellem Kommissionen og medlemsstaterne på dette område og udstikker retningslinjer, som også omfatter gennemførelse inden for udviklingssamarbejdet af de politiske tilsagn, der blev afgivet i Beijing;
- (15) denne holdning bekræftes desuden ved Rådets og medlemsstaternes resolution af 22. november 1996 om menneskelig og social udvikling;
- (16) der er bred enighed om, at disse spørgsmål er af stor betydning for udviklingens effektivitet, og det er derfor hensigtsmæssigt at planlægge specifikke foranstaltninger, som har til formål at sikre passende hensyntagen til kønsaspektet inden for alle Fællesskabets finansielle instrumenter, som i stadig højere grad bør påtage sig ansvaret for disse nøgle spørgsmål;
- (17) den mest effektive approach menes at være strategiske og præcist målrettede bevidstgørelsesinitiativer, som kan sikre en betydelig spredningseffekt, frem for finansiering af mindre, operationelle

projekter; den bistand, som Fællesskabet yder som led i udviklingssamarbejdet bør desuden i højere grad anvendes med henblik på en særlig indsats til gavn for kvinder;

- (18) som følge af omfanget og betydningen af Fællesskabets foranstaltninger på udviklingssamarbejdsområdet er det nødvendigt, at Fællesskabet tager initiativer, der sikrer, at det lever op til sine tilsagn fra Beijing på en måde, der er komplementær med medlemsstaternes foranstaltninger;
- (19) der må træffes foranstaltninger til at finansiere de aktiviteter, som er omfattet af denne forordning;
- (20) der anføres i denne forordning et finansielt referencgrundlag som omhandlet i punkt 2 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 om opførelse af finansielle bestemmelser i retsakter⁽¹⁾ for perioden 1999-2003, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten;
- (21) der bør fastsættes detaljerede gennemførelsesbestemmelser, navnlig hvad angår aktionens form, modtagerne af bistand og beslutningsprocedurerne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fællesskabet yder finansiell bistand og faglig ekspertise til støtte for en generalisering af kønsaspektet i alle sine udviklingssamarbejdspolitikker og -foranstaltninger.
2. Den bistand, der ydes i henhold til denne forordning, supplerer, udbygger og samordner den bistand, der ydes i henhold til andre udviklingssamarbejdsinstrumenter, herunder de instrumenter, der findes på mellemstatsligt og/eller nationalt plan, med henblik på at tage fuldt hensyn til kønsaspektet i Fællesskabets politikker og foranstaltninger.
3. I denne forordning forstås ved »kønsaspektet« de forskellige og indbyrdes forbundne roller, ansvarsområder og muligheder i forhold til udvikling, som er kendetegnende for kvinder og mænd, som er kulturelt særegne og samfundsskabte, og som kan ændre sig i tidens løb, bl.a. som følge af politisk indgriben.

Artikel 2

1. Hovedmålene for de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til denne forordning, er følgende:
 - a) at støtte en generel anvendelse af kønsbetinget analyse af alle aspekter af udviklingssamarbejdet, navnlig med hensyn til kvinders og mænds retlige og faktiske status

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4. 4. 1996, s. 4.

samt deres behov og bidrag til samfunds- og familielivet, og at støtte indførelse af en kønsfølsom approach for udformning, planlægning og gennemførelse af Fællesskabets udviklingspolitikker og -foranstaltninger på makro-, meso- og mikroplan samt overvågning og evaluering deraf

b) som led i alle Fællesskabets udviklingsforanstaltninger at støtte og fremme gennemførelsen af foranstaltninger, der har passende stor vægt og vedrører væsentlige kønsbetingede uligheder, navnlig hvad angår adgang til ressourcer og tjenesteydelser og deltagelse i beslutningsprocesserne i det politiske og økonomiske liv samt samfundslivet i almindelighed

c) gradvis at nå frem til en situation i 2003, hvor en væsentlig større procentdel af EF-foranstaltningerne opfylder OECD/DAC-kriterierne for integrering af kønsaspektet eller positive foranstaltninger

d) at udvikle og fremme interne offentlige og private organer i udviklingslandene, som kan påtage sig ansvaret for og tage initiativ til en generel hensyntagen til kønsaspektet i udviklingsindsatsen.

2. De foranstaltninger, som er berettiget til bistand, omfatter navnlig:

- faglig rådgivning og støtte vedrørende integrering af kønsaspektet i udviklingsforanstaltningerne
- aktiviteter, der har til formål at inddrage kønsaspektet i analyser, politikker samt lande- og sektorstrategier
- ordninger, der fremmer opbygningen af institutionel og operationel kapacitet vedrørende kønsaspektet i udviklingslandene på nationalt, regionalt og lokalt plan, herunder hvad angår love og administrative bestemmelser, lige rettigheder for mænd og kvinder
- støtte til indsamling og udbredelse af data fordelt efter køn
- udvikling af metoder, retningslinjer, håndbøger, procedurer, indikatorer og andre operationelle instrumenter til fremme af integreringen af kønsaspektet i udviklingsforanstaltningerne
- tematisk overvågning og tematiske evalueringer
- uddannelse og bevidstgørelse af centralt placerede beslutningstagere i Kommissionen og i udviklingslandene
- støtte til udformning, opfølgning og overvågning af nationale planer i udviklingslandene til gennemførelse af handlingsplatformen fra konferencen i Beijing
- foranstaltninger som led i en koordination med medlemsstaterne om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet.

3. Der vil i særlig grad blive lagt vægt på integrering af kønsaspektet på nye områder inden for udviklingssamarbejdet.

Artikel 3

Der kan i henhold til denne forordning bl.a. træffes foranstaltninger til fordel for myndigheder, statslige agenturer, decentraliserede organer, regionale organer, universiteter, forskningscentre, traditionelle og lokale samfund, fagforeninger, ikke-statslige organisationer, statsanerkendte foreninger og sammenslutninger, der repræsenterer lokale befolkninger, navnlig kvinder, samt kooperativer og kreditinstitutter for landbrug og håndværk.

Der vil i første række blive lagt vægt på interne strukturer, der kan spille en rolle ved udviklingen af den lokale kapacitet med henblik på kønsaspektet.

Artikel 4

1. Fællesskabets finansiering af de i artikel 1 omhandlede aktioner dækker en periode på fem år (1999-2003).

Det finansielle referencegrundlag til gennemførelsen af dette program er for perioden 1999-2003 på 25 mio. ECU.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

2. Budgetmyndigheden fastsætter de bevillinger, der er til rådighed for hvert regnskabsår, under hensyn til de principper for forsvarlig økonomisk forvaltning, der er omhandlet i artikel 2 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 5

1. De instrumenter, der skal anvendes i forbindelse med de i artikel 2 omhandlede foranstaltninger, omfatter undersøgelser, passende faglig bistand, herunder anvendelse af eksperter på kort og på lang sigt, undervisning eller andre tjenesteydelser, leverancer og arbejder samt revision, evaluering og overvågning.

2. Fællesskabets finansiering kan både omfatte investeringer, dog ikke køb af fast ejendom, og, eftersom projektet om muligt skal tilstræbe levedygtighed på mellemlang sigt, driftsudgifter (inkl. administrations-, vedligeholdelses- og aktionsudgifter).

Med undtagelse af undervisning og forskningsprogrammer kan driftsudgifterne dog i almindelighed kun dækkes i startfasen og på et gradvis aftagende grundlag.

3. De i artikel 3 nævnte støttemodtagere anmodes om at yde et bidrag.

Deres bidrag skal stå i et rimeligt forhold til deres ressourcer og den pågældende foranstaltnings art.

4. Det undersøges, hvilke muligheder der foreligger for samfinansiering med andre donorer, navnlig medlemsstaterne og de berørte internationale organisationer.

5. Der træffes de fornødne foranstaltninger til sikring af, at fællesskabskarakteren af den bistand, der ydes i henhold til denne forordning, kommer til udtryk.

6. For at opfylde traktatens mål om sammenhæng og komplementaritet og sikre optimal effektivitet af alle disse foranstaltninger kan Kommissionen træffe alle fornødne koordinationsforanstaltninger, herunder navnlig:

a) indførelse af en ordning for systematisk udveksling og analyse af oplysninger om de foranstaltninger, der finansieres eller påtænkes finansieret af Fællesskabet og medlemsstaterne

b) koordination på stedet af disse foranstaltninger ved hjælp af regelmæssige møder og udveksling af oplysninger mellem Kommissionens og medlemsstaternes repræsentanter i modtagerlandene.

7. Kommissionen kan arrangere møder mellem repræsentanter for Kommissionen, medlemsstaterne og partnerlandene med henblik på at øge bevidstheden om kønsaspektet på nye områder inden for udviklingssamarbejdet.

8. For at opnå den størst mulige virkning både internationalt og nationalt kan Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne tage alle initiativer, der er nødvendige til sikring af en passende koordination og et nært samarbejde, navnlig hvad angår udveksling af oplysninger, med modtagerlandene, donorerne og andre berørte internationale organisationer, navnlig inden for FN-systemet.

Artikel 6

Den finansielle bistand i henhold til denne forordning har form af gavebistand.

Artikel 7

1. Det pålægges Kommissionen at forberede, vedtage og forvalte de i denne forordning omhandlede foranstaltninger efter de gældende budgetprocedurer og andre gældende procedurer, herunder procedurerne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

2. Afgørelser om gavebistand i henhold til denne forordning, der overstiger 1 mio. ECU pr. foranstaltning, træffes efter proceduren i artikel 8.

3. Kommissionen er bemyndiget til uden forudgående høring af det i artikel 8 nævnte udvalg at godkende nødvendige yderligere forpligtelser til at dække forventede eller konstaterede overskridelser i forbindelse med

disse foranstaltninger, hvis overskridelsen eller det ekstra behov er på højst 20 % af den forpligtelse, der oprindeligt blev fastsat i finansieringsafgørelsen.

4. Enhver finansieringsafgørelse eller -kontrakt, der indgås i medfør af denne forordning, skal indeholde en bestemmelse om, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet efter de sædvanlige bestemmelser, som Kommissionen fastsætter i henhold til gældende bestemmelser, navnlig bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

5. For så vidt foranstaltningerne fører til finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og modtagerlandet, fastsættes det i disse aftaler, at skatter, afgifter og andre belastninger ikke finansieres af Fællesskabet.

6. Deltagelse i udbud og kontrakter står åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og modtagerlandet. Den kan udvides til også at omfatte andre udviklingslande og, i særlige, behørigt begrundede tilfælde, andre tredjelande.

7. Leverancer skal have oprindelse i medlemsstaterne, modtagerstaten eller andre udviklingslande. I særlige, behørigt begrundede tilfælde kan leverancerne have oprindelse i andre lande.

8. Der vil blive taget særligt hensyn til:

- rentabilitet og bæredygtig indvirkning i forbindelse med projektets udformning
- en klar fastlæggelse og overvågning af formål og gennemførelsesindikatorer for samtlige projekter
- de muligheder, som projekterne og programmerne frembyder for som led i EF-foranstaltningerne at opfylde målsætningen om i vidt omfang at generalisere kønsaspektet.

Artikel 8

1. Kommissionen bistås af det udvalg i det pågældende geografiske område, der er kompetent med hensyn til udviklingssamarbejde.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, som finder umiddelbar anvendelse. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, meddeler Kommissionen dog straks Rådet de foranstaltninger, der skal træffes. I så fald:

- udsætter Kommissionen anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, med en måned at regne fra datoen for meddelelsen til Rådet
- kan Rådet med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for den i første led fastsatte frist.

Artikel 9

På et fælles møde i de udvalg, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, foretages én gang årligt en udveksling af synspunkter på grundlag af de af Kommissionens repræsentant fremlagte generelle retningslinjer for de aktioner, der skal gennemføres det kommende år.

Artikel 10

1. Kommissionen forelægger efter hvert regnskabsår Europa-Parlamentet og Rådet en årsberetning, som indeholder et resumé af de foranstaltninger, der er finansieret i henhold til denne forordning om integrering af kønsaspektet i Fællesskabets udviklingssamarbejde, og resultaterne deraf samt

- en liste over projekterne med angivelse af navnene på gennemførelsespartnerne og den procentdel af de dermed forbundne omkostninger, som er dækket af Fællesskabet

— en komplet og talmæssigt dokumenteret evaluering af gennemførelsen af denne forordning i den pågældende periode.

2. Kommissionen foretager regelmæssigt evalueringer af de foranstaltninger, som Fællesskabet finansierer, for at fastslå, om foranstaltningernes formål er blevet opfyldt, og udstikke retningslinjer med henblik på at forbedre fremtidige foranstaltningers effektivitet. Kommissionen forelægger det i artikel 8 nævnte udvalg et resumé af de gennemførte evalueringer, som udvalget vil kunne gennemgå. Evalueringsrapporterne stilles til rådighed for de medlemsstater, der anmoder herom.

3. Hver måned underretter Kommissionen medlemsstaterne om de godkendte aktioner og projekter med oplysninger om udgifter, art, modtagerlande og partnere.

4. En finansieringsvejledning med nærmere oplysninger om retningslinjer og kriterier for udvælgelse af projekter offentliggøres og uddeles til interesserede af Kommissionens tjenestegrene, herunder af Kommissionens delegationer i modtagerlandene.

Artikel 11

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes til den 31. december 2003.

2. Tre år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en samlet evaluering af de aktioner, Fællesskabet har finansieret inden for rammerne af denne forordning, eventuelt ledsaget af forslag vedrørende forordningens fremtid.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Rådets vegne

C. EINEM

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2837/98**af 17. december 1998****om ændring af forordning (EØF) nr. 2990/82 om salg af smør til nedsat pris til personer, der får socialhjælp**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 2990/82⁽²⁾ er der indført en ordning, som udløber den 31. december 1998, for salg af smør til nedsat pris til personer, der får socialhjælp; i henhold til forordningens artikel 3a, stk. 3, undersøger Rådet inden dette tidspunkt på grundlag af en rapport fra Kommissionen, om der er mulighed for at videreføre ordningen; på baggrund af den af Kommissionen forelagte rapport og de opnåede resultater bør ordningen videreføres i 12 måneder og støtten nedsættes til 100 EUR/100 kg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 2990/82 ændres således:

- 1) I artikel 1 ændres »31. december 1998« til »31. december 1999«.
- 2) I artikel 3 ændres »138,9 ECU/100 kg« til »100 EUR/100 kg«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1998.

På Rådets vegne

W. MOLTERER

Formand

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 (EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21).

⁽²⁾ EFT L 314 af 10. 11. 1982, s. 26. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2442/96 (EFT L 333 af 21. 12. 1996, s. 1).

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2838/98

af 17. december 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 2390/89 om fastsættelse af almindelige regler for indførsel af vin, druesaft og druemost

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾, særlig artikel 70, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 1, stk. 2, og artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2390/89⁽²⁾ er der fastsat importlettelser for vinprodukter med oprindelse i tredjelande, der yder særlige garantier, hvad angår attesten for oprindelse og overensstemmelse samt analyseerklæringen; ved artikel 3, stk. 2, i samme forordning er de pågældende lettelse begrænset til en forsøgsperiode, der udløber den 31. december 1998;

der pågår forhandlinger mellem Fællesskabet, repræsenteret ved Kommissionen, og Amerikas Forenede Stater om indgåelse af en vinhandelsaftale; disse forhandlinger drejer sig bl.a. om de to parter importbetingelser og ønologiske fremgangsmåder samt om beskyttelse af oprindelsesbetegnelserne; de intentioner, begge parter har givet udtryk for, giver anledning til at forvente vedtagelsen af en tilfredsstillende aftale for de to parter inden for en rimelig frist; for at fremme disse forhandlinger forekommer det hensigtsmæssigt at forlænge undtagelsesordningen for ovennævnte importlettelser indtil ikrafttrædelsen af den aftale, der vil følge af nævnte forhandlinger, dog senest indtil den 31. december 2003;

for at undgå, at et eventuelt dødvande i disse forhandlinger fører til, at disse importlettelser ikke bliver permanente, bør der indføres en mekanisme, hvorigennem Rådet har mulighed for at overvåge, om der sker en reel udvikling i disse forhandlinger; derfor bør Kommissionen regelmæssigt holde Rådet underrettet om de opnåede fremskridt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2390/89 affattes således:

»2. Artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 2, andet afsnit, anvendes indtil ikrafttrædelsen af den aftale, der vil følge af forhandlingerne med Amerikas Forenede Stater om indgåelse af en aftale om handel med vin, dog senest indtil den 31. december 2003. Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om udviklingen i disse forhandlinger og forelægger det en rapport senest den 31. marts 2000, eventuelt ledsaget af passende forslag.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1998.

På Rådets vegne

W. MOLTERER

Formand

⁽¹⁾ EFT L 84 af 27. 3. 1987, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1627/98 (EFT L 186 af 16. 7. 1998, s. 9).

⁽²⁾ EFT L 232 af 9. 8. 1989, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2611/97 (EFT L 353 af 24. 12. 1997, s. 1).

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2839/98

af 17. december 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 1873/84 om tilladelse til udbud eller afsætning til direkte konsum af visse indførte vine, som eventuelt har været underkastet andre ønologiske fremgangsmåder end de i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾, særlig artikel 73, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 70, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 kan de produkter, der er omhandlet i samme forordnings artikel 1, stk. 2, litra a) og b), kun indføres, når de er ledsaget af en attest, der godtgør, at de opfylder de bestemmelser, der gælder for fremstilling afsætning og i givet fald levering til direkte konsum i oprindelsestredjelandet;

i artikel 73, stk. 1, i nævnte forordning er det fastsat, at de pågældende indførte produkter, som har været genstand for ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladt efter fællesskabsbestemmelserne, eller ikke er i overensstemmelse med nævnte forordnings bestemmelser eller de bestemmelser, der vedtages i medfør af nævnte forordning, ikke må udbydes eller leveres til direkte konsum, medmindre der indrømmes dispensation; Rådet fraveg princippet ved forordning (EØF) nr. 1873/84⁽²⁾; denne dispensation udløber den 31. december 1998;

der pågår forhandlinger mellem Fællesskabet, der er repræsenteret ved Kommissionen, og USA om indgåelse af en aftale om vinhandelen; disse forhandlinger vedrører bl.a. de to parter importbetingelser og ønologiske fremgangsmåder samt beskyttelse af oprindelsesbetegnelserne; de intentioner, begge parter har givet udtryk for, giver

anledning til at forvente, at der inden for en rimelig frist vil blive indgået en aftale, der er tilfredsstillende for begge parter; for at fremme forhandlingernes gennemførelse bør de amerikanske ønologiske fremgangsmåder, der er omhandlet i punkt 1, litra b), i bilaget til forordning (EØF) nr. 1873/84, godkendes midlertidigt, indtil ikrafttrædelsen af den aftale, der vil følge af nævnte forhandlinger, dog senest indtil den 31. december 2003;

for at undgå, at et eventuelt dødvande i forhandlingerne medfører en permanent godkendelse af de pågældende ønologiske fremgangsmåder, bør der etableres en permanent ordning, der gør det muligt for Rådet at overvåge, hvordan disse forhandlinger reelt forløber; Kommissionen bør derfor jævnligt informere Rådet om de fremskridt, der gøres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1873/84 ændres »indtil den 31. december 1998« til »indtil ikrafttrædelsen af den aftale, der vil følge af forhandlingerne med Amerikas Forenede Stater med henblik på indgåelse af en aftale om handel med vin, dog senest indtil den 31. december 2003. Kommissionen informerer jævnligt Rådet om forløbet af disse forhandlinger og forelægger det en rapport senest den 31. marts 2000, eventuelt ledsaget af passende forslag.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1999.

⁽¹⁾ EFT L 84 af 27. 3. 1987, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1627/98 (EFT L 186 af 16. 7. 1998, s. 9).

⁽²⁾ EFT L 176 af 3. 7. 1984, s. 6. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2612/97 (EFT L 353 af 24. 12. 1997, s. 2).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1998.

På Rådets vegne

W. MOLTERER

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2840/98

af 21. december 1998

om ændring af forordning (EF) nr. 1734/94 om finansielt og fagligt samarbejde med de besatte områder

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 W,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EF) nr. 1734/94 af 11. juli 1994 om finansielt og fagligt samarbejde med de besatte områder⁽³⁾, fastlægger detaljerede ordninger og regler for forvaltningen af Fællesskabets program for bistand og støtte til den palæstinensiske befolkning på Jordanflodens vestbred og i Gazastriben;

ifølge nævnte forordning skal Fællesskabet iværksætte et finansielt og fagligt samarbejde med Vestbredden og Gazastriben inden for rammerne af et femårsprogram; dette program udløber ved udgangen af 1998;

det vedvarende dødvande i fredsprocessen er den værste krise, siden fredsprocessen i Mellemøsten blev lanceret i 1991; den internationale økonomiske bistand har dog bidraget til at holde fredsprocessen i gang og yde støtte til den palæstinensiske myndighed;

målet er at forhindre en yderligere forværring af den palæstinensiske økonomi og at udligne virkningerne af afspærringer og andre hindringer for udviklingen samt at bidrage til en forsvarlig forvaltning fra den palæstinensiske myndigheds side og sikre budgetbalancen og at konsolidere den gennem en styrkelse af institutionerne;

målet er i sidste ende at opnå en bæredygtig økonomisk og social udvikling og at befordre demokratiet, menneskerettighederne og udviklingen af civilsamfundet;

Fællesskabet bør under de aktuelle omstændigheder fortsætte sin bistandsindsats; til dette formål bør der iværksættes en foranstaltning over en femårsperiode (1999-2003), og forordning (EF) nr. 1734/94 bør ændres tilsvarende; nærværende forordning bør revideres af Rådet inden to år og senest den 31. december 2000, for at der

kan tages hensyn til den seneste udvikling, og for at den kan bringes på linje med Rådets reviderede forordning (EF) nr. 1488/96 af 23. juli 1996 om finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger (MEDA) i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavspartnerskabet⁽⁴⁾;

udtrykket »de besatte områder« bør erstattes med »Vestbredden og Gazastriben« overalt i forordning (EF) nr. 1734/94;

efter artikel 4 i forordning (EF) nr. 1734/94 skal finansieringsafgørelser angående projekter og aktioner træffes efter proceduren i artikel 5; det er for at kunne reagere hurtigt og på en fleksibel måde formålstjenligt at fastsætte, at kun finansieringsafgørelser til over 2 000 000 ECU, undtagen sådanne, som vedrører rentegodtgørelser ved Bankens lån, træffes efter denne procedure;

Rådets afgørelse 97/256/EF af 14. april 1997 om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til projekter uden for Fællesskabet (de central- og østeuropæiske lande, Middelhavslandene, landene i Latinamerika og Asien samt Sydafrika)⁽⁵⁾ omfatter også garantier i nærværende område indtil år 2000 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1734/94 ændres således:

1) Titlen affattes således: »Rådets forordning (EF) nr. 1734/94 af 11. juli 1994 om finansielt og fagligt samarbejde med Vestbredden og Gazastriben«.

2) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

1. Fællesskabet gennemfører et finansielt og fagligt samarbejde med Vestbredden og Gazaområdet inden for rammerne af en femårig foranstaltning (1999-2003) for at bidrage til en bæredygtig økonomisk, politisk og social udvikling. Vedtages der nye finansielle overslag

⁽¹⁾ EFT C 253 af 12. 8. 1998, s. 15.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. september 1998 (EFT C 313 af 12. 10. 1998), Rådets fælles holdning af 13. oktober 1998 (EFT C 388 af 14. 12. 1998) og Europa-Parlamentets afgørelse af 3. december 1998 (EFT C 398 af 21. 12. 1998).

⁽³⁾ EFT L 182 af 16. 7. 1994, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 189 af 30. 7. 1996, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 780/98 (EFT L 113 af 15. 4. 1998, s. 3).

⁽⁵⁾ EFT L 102 af 19. 4. 1997, s. 33. Afgørelsen er ændret ved forordning 98/348/EF (EFT L 155 af 29. 5. 1998, s. 53).

for perioden efter år 2000 skal samarbejdet fastlægges i overensstemmelse med disse overslag og være betinget af budgetmyndighedens fastlæggelse af beløbet som led i den årlige budgetprocedure.

2. Nærværende forordning skal revideres af Rådet inden to år og senest den 31. december 2000 på grundlag af en uafhængig vurdering af programmerne som fastsat i artikel 6. Denne revision skal også tage hensyn til den seneste udvikling i området, og det bør også overvejes at bringe forordningen på linje med Rådets forordning (EF) nr. 1488/96 af 23. juli 1996 om finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger (MEDA) i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavspartnerskabet (*).

(*) EFT L 189 af 30. 7. 1996, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 780/98 (EFT L 113 af 15. 4. 1998, s. 3).

3) Artikel 2 ændres således:

a) I slutningen af stk. 1 tilføjes ordene »og udvikling af civilsamfundet« efter »...menneskerettighederne«.

b) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»Ovennævnte projekter og foranstaltninger skal bl.a. sigte på at fremme beskæftigelsen og jobskabelsen gennem forbedring af sociale tjenesteydelser og bekæmpelse af fattigdom«.

c) I stk. 5 og stk. 6 ændres »de besatte områder« til »Vestbredden og Gazastriben«.

4) I artikel 3 ændres »de besatte områder« til »Vestbredden og Gazastriben«.

5) Artikel 4, stk. 1-3, affattes således:

»Artikel 4

1. Finansieringsafgørelser i henhold til denne forordning angående projekter og foranstaltninger til over 2 000 000 ECU, undtagen sådanne, som vedrører

rentegodtgørelser ved Bankens lån, træffes efter proceduren i artikel 5.

2. Finansieringsafgørelser angående samlede bevilninger til fagligt samarbejde, erhvervsuddannelse og handelsfremme træffes efter proceduren i artikel 5. Kommissionen træffer inden for en samlet bevilling finansieringsafgørelser for beløb på 2 000 000 ECU og derunder.

Det i artikel 5 nævnte udvalg underrettes systematisk og straks og under alle omstændigheder inden det næste møde om finansieringsafgørelser vedrørende foranstaltninger til et beløb på 2 000 000 ECU og derunder.

3. Afgørelser, som ændrer finansieringsafgørelser, der er truffet efter proceduren i artikel 5, træffes af Kommissionen, når de ikke indebærer væsentlige ændringer eller supplerende forpligtelser på over 20 % af den oprindelige forpligtelse. Kommissionen underretter straks det i artikel 5 nævnte udvalg om sådanne afgørelser.*

6) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen bistås af MED-Udvalget, der er nedsat ved artikel 11 i forordning (EF) nr. 1488/96.«

7) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen undersøger, i hvilken udstrækning samarbejdet i medfør af denne forordning er gennemført, og sender årligt en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. december 1998.

På Rådets vegne

M. BARTENSTEIN

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2841/98**af 29. december 1998****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. december 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. december 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	109,5
	204	69,3
	999	89,4
0709 90 70	052	95,7
	204	90,0
	999	92,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	59,1
	204	39,9
	220	30,5
	999	43,2
0805 20 10	204	66,3
	999	66,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	52,3
	464	171,5
	999	111,9
	052	50,6
0805 30 10	600	84,7
	999	67,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	64,4
	400	58,0
	404	79,9
	728	88,7
	999	72,8
0808 20 50	052	137,5
	064	64,2
	400	95,8
	720	63,5
	999	90,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2842/98

af 22. december 1998

om høring af parter i visse procedurer efter EF-traktatens artikel 85 og 86

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økono-
miske Samarbejdsområde,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar
1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne
i traktatens artikler 85 og 86 ⁽¹⁾, senest ændret ved akten
vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse,
særlig artikel 24,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68
af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for
transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vand-
veje ⁽²⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs,
Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 29,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86
af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere
retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 85 og 86
på søtransport ⁽³⁾, senest ændret ved akten vedrørende
Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 26,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87
af 14. december 1987 om fastsættelse af fremgangsmåden
ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i
luftfartssektoren ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 2410/92 ⁽⁵⁾, særlig artikel 19,

efter høring af de kompetente rådgivende udvalg for
kartel- og monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har fået visse erfaringer fra anven-
delsen af Kommissionens forordning nr. 99/63 af
25. juli 1963 om udtalelser i henhold til artikel 19,
stk. 1 og 2, i Rådets forordning nr. 17 ⁽⁶⁾, Kommis-
sionens forordning (EØF) nr. 1630/69 af 8. august
1969 om høringer i henhold til artikel 26, stk. 1 og
2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli

1968 ⁽⁷⁾, del II i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 4260/88 af 16. december 1988 om meddelelser,
klager, ansøgninger og høringer i henhold til
Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 om fastsæt-
telse af de nærmere retningslinjer for anvendelsen
af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport ⁽⁸⁾,
senest ændret ved akten vedrørende Østrigs,
Finlands og Sveriges tiltrædelse og del II i
Kommissionens forordning (EØF) nr. 4261/88 af
16. december 1988 om klager, ansøgninger og
høringer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr.
3975/87 om fastsættelse af fremgangsmåden ved
anvendelse af konkurrencereglerne på virksom-
heder i luftfartssektoren ⁽⁹⁾, senest ændret ved akten
vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltræ-
delse;

- (2) disse erfaringer har vist, at det er nødvendigt at
forbedre nogle af de proceduremæssige aspekter; af
klarhedshensyn er det bedst at vedtage en samlet
forordning om høringer efter forordning nr. 17,
(EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr.
3975/87; følgelig bør forordning (EØF) nr. 99/63
og (EØF) nr. 1630/69 udskiftes, og del II i forord-
ning (EØF) nr. 4260/88 og (EØF) nr. 4261/88 udgår
og erstattes;

- (3) bestemmelserne angående den procedure, Kom-
missionen skal følge efter afgørelse 94/810/EKSF,
EF af 12. december 1994 om høringsskulentens
kompetenceområde under Kommissionens
behandling af konkurrencesager ⁽¹⁰⁾, må udformes
på en sådan måde, at de i fuldt omfang tilgodeser
retten til at blive hørt og det kontradiktoriske
princip; med hensyn til retten til at blive hørt bør
Kommissionen med henblik herpå sondre mellem
de parter, til hvem Kommissionen har rettet en
klagepunktsmeddelelse, samt parter, der har
indgivet en begæring eller en klage, og andre tred-
jeparter;

- (4) i overensstemmelse med det kontradiktoriske
princip bør parter, til hvem Kommissionen har

⁽¹⁾ EFT L 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT L 175 af 23. 7. 1968, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 374 af 31. 12. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 240 af 24. 8. 1992, s. 18.

⁽⁶⁾ EFT L 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

⁽⁷⁾ EFT L 209 af 21. 8. 1969, s. 11.

⁽⁸⁾ EFT L 376 af 31. 12. 1988, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 376 af 31. 12. 1988, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EFT L 330 af 21. 12. 1994, s. 67.

- rettet en klagepunktsmeddelelse, gives lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger til alle de indsigelser, Kommissionen har til hensigt at rejse i sine beslutninger;
- (5) parter, der har indgivet en begæring eller en klage, bør gives lejlighed til at fremføre deres synspunkter, hvis Kommissionen finder, at der ikke er fyldestgørende grund til at efterkomme begæringen eller tage klagen til behandling; parter, der har indgivet en begæring eller en klage, skal have udleveret en kopi af den ikke-fortrolige udgave af klagepunkterne og gives mulighed for at fremføre deres synspunkter skriftligt i sager, hvor Kommissionen fremsætter klagepunkter;
- (6) der bør også gives andre tredjeparter med tilstrækkelig interesse lejlighed til at fremføre deres synspunkter skriftligt, når de skriftligt har anmodet herom;
- (7) de parter, der har ret til at fremsætte bemærkninger, bør gøre det skriftligt, både i egen interesse og af hensyn til sagsbehandlingen, hvilket ikke har indflydelse på deres mulighed for en mundtlig høring ud over den skriftlige procedure;
- (8) det er nødvendigt at fastlægge, hvilke rettigheder der tilkommer de personer, der skal høres, og på hvilke vilkår de kan lade sig repræsentere eller bistå;
- (9) Kommissionen bør stadig tilgodese virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes;
- (10) sammenhængen mellem Kommissionens administrative praksis og EF-Domstolens og Førsteinstansrettens retspraksis bør sikres i henhold til Kommissionens meddelelse om interne procedureregler for behandling af anmodninger om aktindsigt i sager angående traktatens artikel 85 og 86, EKSF-traktatens artikel 65 og 66 samt Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾;
- (11) for at fremme, at høringerne afvikles korrekt, bør alle udtalelser, der fremsættes under høringerne, føres til protokols;

- (12) der bør af hensyn til retssikkerheden fastsættes en frist for, hvornår bemærkninger fremsat i henhold til denne forordning skal være Kommissionen i hænde;
- (13) det kompetente rådgivende udvalg efter artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 17, artikel 16, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 15, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86 eller artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3975/87 bør afgive udtalelse på grundlag af et foreløbigt beslutningsudkast; høringen af dette udvalg bør derfor foregå, når undersøgelserne i sagen er afsluttet; denne høring bør ikke være til hinder for, at Kommissionen om fornødent kan indlede nye undersøgelser i sagen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Anvendelsesområde

Artikel 1

Denne forordning finder anvendelse på høring af parter efter artikel 19, stk. 1 og 2, i forordning nr. 17, artikel 26, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 23, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87.

KAPITEL II

Høring af parter, til hvem Kommissionen har rettet klagepunkter

Artikel 2

1. Kommissionen hører sagens parter, til hvem den har rettet klagepunkter, før den hører det kompetente rådgivende udvalg efter artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 17, artikel 16, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 15, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86 eller artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3975/87.

2. Kommissionen kan i sine beslutninger kun tage sådanne klagepunkter i betragtning, som sagens parter har haft lejlighed til at udtale sig om.

⁽¹⁾ EFT C 23 af 23. 1. 1997, s. 3.

Artikel 3

1. Kommissionen giver sagens parter skriftlig meddelelse om de klagepunkter, der fremføres mod dem. Klagepunkterne skal meddeles hver part eller en af dem behørigt udpeget repræsentant.

2. Kommissionen kan give sagens parter meddelelse ved bekendtgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, hvis sagens omstændigheder taler herfor, navnlig når meddelelsen skal gives til flere virksomheder, der ikke har udpeget nogen fælles repræsentant. Ved bekendtgørelsen skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes.

3. En part kan kun pålægges bøde eller tvangsbøde, hvis klagepunkterne er meddelt i overensstemmelse med stk. 1.

4. I meddelelsen af klagepunkter fastsætter Kommissionen en frist for parternes fremsættelse af skriftlige bemærkninger.

5. Kommissionen fastsætter desuden en frist for parternes angivelse af, hvilke klagepunkter, de mener indeholder forretningshemmeligheder eller andre fortrolige oplysninger. Har de ikke gjort det inden udløbet af den fastsatte frist, kan Kommissionen antage, at klagepunkterne ikke indeholdt sådanne oplysninger.

Artikel 4

1. Parter, der ønsker at fremsætte bemærkninger til de klagepunkter, der fremføres mod dem, skal gøre det skriftligt og inden udløbet af fristen i artikel 3, stk. 4. Kommissionen behøver ikke at tage hensyn til skriftlige bemærkninger, der indkommer efter fristens udløb.

2. Parterne kan i deres skriftlige bemærkninger fremføre alle omstændigheder, der kan tjene til deres forsvar. Til dokumentation herfor kan de vedlægge alt relevant materiale og kan også foreslå Kommissionen at høre personer, der kan bekræfte de påberåbte omstændigheder.

Artikel 5

Kommissionen giver parter, der er rettet klagepunkter mod, lejlighed til at fremføre deres argumenter under en mundtlig høring, hvis de anmoder herom i deres skriftlige bemærkninger.

KAPITEL III

Høring af parter, der har indgivet begæring eller klage*Artikel 6*

Hvis Kommissionen er af den opfattelse, at der ud fra de oplysninger, som den er i besiddelse af efter at have modtaget en begæring indgivet i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 17 eller en klage indgivet i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4056/86 eller artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3975/87, ikke er grundlag for at efterkomme en begæring eller tage en klage til behandling, meddeler den begæringens eller klagens ophavsmand grundene hertil og giver vedkommende en frist til at fremsætte sine skriftlige bemærkninger hertil.

Artikel 7

Har Kommissionen gjort indsigelse angående forhold, hvorom den har modtaget en begæring henholdsvis klage som omhandlet i artikel 6, skal begæringens henholdsvis klagens ophavsmand have udleveret en kopi af den ikke-fortrolige udgave af klagepunkterne og gives en frist til at fremsætte sine skriftlige bemærkninger.

Artikel 8

Kommissionen kan, hvor det skønnes belejligt, give parter, der har indgivet en begæring eller en klage, mulighed for mundtligt at fremsætte deres synspunkter, hvis de har anmodet herom i deres skriftlige bemærkninger.

KAPITEL IV

Høring af andre tredjeparter*Artikel 9*

1. Har andre parter end de i kapitel II og III omhandlede anmodet om at blive hørt, og kan de godtgøre en tilstrækkelig interesse heri, giver Kommissionen dem skriftlig meddelelse om procedurens art og genstand og giver dem en frist til at fremsætte deres skriftlige bemærkninger.

2. Kommissionen kan, hvor det skønnes nødvendigt, opfordre de i stk. 1 omhandlede parter til at uddybe deres synspunkter under den mundtlige høring af de parter, til hvem der er rettet klagepunkter, hvis de har anmodet herom i deres skriftlige bemærkninger.

3. Kommissionen kan give enhver anden tredjepart lejlighed til at fremsætte sine synspunkter mundtligt.

KAPITEL V

Almindelige bestemmelser

Artikel 10

Alle høringer ledes af høringskonsulent.

Artikel 11

1. Kommissionen indkalder de personer, der skal høres, til den mundtlige høring på en nærmere fastsat dato.
2. Kommissionen indbyder medlemsstaternes kompetente myndigheder til at deltage i den mundtlige høring.

Artikel 12

1. Personer indkaldt til høring kan enten møde personligt op eller lade sig repræsentere ved en lov- eller vedtægtsmæssigt befuldmægtiget person. Virksomheder og virksomhedssammenslutninger kan lade sig repræsentere af en person udpeget blandt deres faste medarbejderstab og udstyret med behørig fuldmagt.
2. De personer, som høres af Kommissionen, kan lade sig bistå af deres juridiske rådgivere eller andre kvalificerede personer godkendt af høringskonsulent.
3. Høringer er ikke offentlige. Hver person høres enkeltvis eller i nærvær af andre, der er indkaldt til høring. I sidstnævnte tilfælde skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes.
4. Hver enkelt persons udtalelser optages. Optagelsen stilles til rådighed for sådanne personer efter anmodning i form af en udgave, hvorfra forretningshemmeligheder og anden fortrolig information er udeladt.

Artikel 13

1. De må ikke videregives eller gives indsigt i oplysninger og dokumenter, som indeholder forretningshemmeligheder angående nogen part, herunder parter, til hvem Kommissionen har rettet klagepunkter, parter, der

har indgivet en begæring eller en klage, eller andre tredjeparter, eller som indeholder andre fortrolige oplysninger eller udgør interne dokumenter fra myndigheder. Kommissionen åbner adgang til aktindsigt under behørigt hensyn til nødvendigheden af at beskytte forretningshemmeligheder, interne kommissionsdokumenter og andre fortrolige oplysninger.

2. Når der fremsættes bemærkninger i henhold til bestemmelserne i denne forordning skal den pågældende part klart markere alt materiale, som vedkommende anser for at være fortroligt, med angivelse af årsagerne hertil, og fremsende en særskilt, ikke-fortrolig udgave heraf inden for den af Kommissionen fastsatte frist. Er dette ikke sket inden udløbet af den fastsatte frist, kan Kommissionen antage, at bemærkningerne ikke indeholder sådant materiale.

Artikel 14

Ved fastsættelsen af de i artikel 3, stk. 4, artikel 6, 7 og 9, stk. 1, omhandlede frister tager Kommissionen hensyn til såvel den tid, der er nødvendig for at udarbejde bemærkninger, som til sagens hastende karakter. Fristen skal være på mindst to uger med mulighed for forlængelse.

KAPITEL VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

1. Forordning (EØF) nr. 99/63 og (EØF) nr. 1630/69 ophæves.
2. Del II i forordning (EØF) nr. 4260/88 og i forordning (EØF) nr. 4261/88 ophæves.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2843/98

af 22. december 1998

om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med ansøgninger og anmeldelser indgivet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 om anvendelse af konkurrencereglerne i transportsektoren

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landevej og sejlbare vandveje⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 29,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport⁽²⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 26,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 af 14. december 1987 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2410/92⁽⁴⁾, særlig artikel 19,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Transportområdet, Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Søtransportområdet og Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Lufttransportområdet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Erfaringerne med anvendelsen af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1629/69 af 8. august 1969 vedrørende form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med klager i henhold til artikel 10, ansøgninger i henhold til artikel 12 og anmeldelser i henhold til artikel 14, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968⁽⁵⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges

tiltrædelse, samt af del I i Kommissionens forordning (EØF) nr. 4260/88 af 16. december 1988 om meddelelser, klager, ansøgninger og høringer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 om fastsættelse af de nævnte retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport⁽⁶⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, samt af del I i Kommissionens forordning (EØF) nr. 4261/88 af 16. december 1988 om klager, ansøgninger og høringer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren⁽⁷⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, har vist, at det er nødvendigt at forbedre nogle af deres proceduremæssige aspekter;

- (2) det er af hensyn til klarheden hensigtsmæssigt at vedtage en forordning om proceduren i forbindelse med indgivelse af ansøgning og anmeldelse i transportsektoren; følgelig bør forordning (EØF) nr. 1629/69, (EØF) nr. 4260/88 og (EØF) nr. 4261/88 udskiftes;
- (3) indgivelse af ansøgning efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68 og anmeldelse efter samme forordnings artikel 14, stk. 1, samt ansøgning efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 3, stk. 2, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87 kan have betydelige retsvirkninger for hver af de virksomheder, der er part i en aftale, vedtagelse eller praksis; hver part bør derfor have ret til at indgive ansøgning eller anmeldelse til Kommissionen; en part, der udøver denne ret, bør desuden underrette de andre parter herom, således at de kan varetage deres interesser;
- (4) det påhviler ansøgere og anmeldende parter at give Kommissionen fuldstændige og korrekte oplysninger om alle forhold og omstændigheder af rele-

⁽¹⁾ EFT L 175 af 23. 7. 1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 374 af 31. 12. 1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 240 af 24. 8. 1992, s. 18.

⁽⁵⁾ EFT L 209 af 21. 8. 1969, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 376 af 31. 12. 1988, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 376 af 31. 12. 1988, s. 10.

vans for den beslutning, Kommissionen skal træffe angående den pågældende aftale, vedtagelse eller praksis;

- (5) for at lette og fremskynde sagens behandling bør det foreskrives, at ansøgning om negativattest i forbindelse med artikel 85, stk. 1, samt ansøgning i forbindelse med artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68 og artikel 85, stk. 3, indgives på en særlig formular; det bør også være muligt at benytte denne formular til ansøgning om negativattest i forbindelse med artikel 86;
- (6) for at lette sagens behandling bør der indføres en formular til brug for ansøgning efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 3, stk. 2, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87; ansøgning indgivet efter artikel 14, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1017/68 bør derimod indgives på en særskilt formular;
- (7) når omstændighederne taler herfor, bør Kommissionen stadig give parter, der har anmodet herom, lejlighed til før indgivelse af ansøgning eller anmeldelse at drøfte den påtænkte aftale, vedtagelse eller praksis uformelt og i fuld fortrolighed med Kommissionen; når der er indgivet ansøgning eller anmeldelse, bør den desuden opretholde tæt kontakt med parterne i det omfang, som det er nødvendigt for at drøfte ethvert praktisk eller juridisk problem, der måtte opstå under den første gennemgang af sagen, med det formål så vidt muligt at få afklaret sådanne problemer i fælles forståelse;
- (8) i henhold til artikel 5, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 4056/86 er der pligt til at give Kommissionen meddelelse om voldgiftskendelser og forligsmægleres anbefalinger ved bilæggelse af tvister angående de former for conferencepraksis, der er omhandlet i forordningens artikel 4 og artikel 5, stk. 2 og 3; proceduren for denne meddelelse til Kommissionen bør forenkles mest muligt; det bør derfor fastsættes, at sådanne meddelelser indgives skriftligt vedlagt teksten til de pågældende kendelser eller anbefalinger;
- (9) bestemmelserne i nærværende forordning bør også kunne finde anvendelse i de tilfælde, hvor der indgives klage, ansøgning og anmeldelse efter artikel 53 og 54 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ret til at indgive ansøgning og anmeldelse

1. Enhver virksomhed eller virksomhedssammenslutning, som er part i en aftale eller samordnet praksis, og enhver virksomhedssammenslutning kan indgive ansøgning og anmeldelse til Kommissionen i henhold til:
 - a) artikel 12 henholdsvis artikel 14, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1017/68
 - b) artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86
 - c) artikel 3, stk. 2, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87.
2. Indgives ansøgningen eller anmeldelsen af nogle, men ikke alle de i stk. 1 omhandlede parter, skal de underrette de andre parter herom.
3. Underskrives ansøgningen eller anmeldelsen af repræsentanter for personer, virksomheder eller virksomhedssammenslutninger, skal disse repræsentanter fremlægge skriftlig dokumentation for deres fuldmagt hertil.
4. Ved indgivelse af en fælles ansøgning eller anmeldelse bør der udpeges en fælles repræsentant med fuldmagt til at fremsende og modtage dokumenter på vegne af alle ansøgere eller anmeldende parter.

Artikel 2

Indgivelse af ansøgning og anmeldelse

1. Hertil benyttes følgende formularer:

Ansøgning efter artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87 i forbindelse med traktatens artikel 85, stk. 1, og ansøgning efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87 indgives på formular TR, som er gengivet i bilag I til nærværende forordning.

TR-formularen kan også benyttes til ansøgning efter artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87 i forbindelse med traktatens artikel 86.

Anmeldelse efter artikel 14, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1017/68 indgives på formular TR (B), som er gengivet i bilag II til nærværende forordning.

2. Fælles ansøgning og fælles anmeldelse indgives på en formular.

3. Af alle ansøgninger og anmeldelser sendes original-eksemplaret og 17 kopier heraf samt tre eksemplarer af alle bilag til Kommissionen på den i formularen angivne adresse.

4. Bilag skal være enten originaldokumenter eller kopier heraf; i sidstnævnte tilfælde skal ansøgeren eller den anmeldende part attestere, at de er ægte og fuldstændige kopier af originalerne.

5. Ansøgninger og anmeldelser indgives på et af Unionens officielle sprog. Dette sprog bliver sagsbehandlingsproget for den pågældende ansøger eller anmeldende part. Alle bilag indsendes på originalsproget. Er originalsproget ikke et af de officielle sprog, vedlægges en oversættelse til sagsbehandlingsproget.

6. Falder en ansøgning indgivet efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 eller artikel 3, stk. 2, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87 ikke ind under den eller de forordninger, efter hvilken den blev indgivet, underretter Kommissionen omgående ansøgeren om, at den agter at behandle ansøgningen efter bestemmelserne i den anden eller de andre forordninger, der måtte være gældende for den; ansøgningen anses at være indgivet på den dato, der følger af artikel 4. Kommissionen giver ansøgeren meddelelse om grundene og fastsætter en frist for ansøgerens fremsættelse af sine skriftlige bemærkninger hertil, før den foretager sin vurdering efter bestemmelserne i den pågældende anden eller de andre forordninger. Den af Kommissionen fastsatte frist skal være på mindst to uger med mulighed for forlængelse.

Artikel 3

Indholdet af ansøgninger og anmeldelser

1. Ansøgninger og anmeldelser skal indeholde de oplysninger, herunder dokumenter, der kræves i formularerne. Alle oplysninger skal være korrekte og fuldstændige.

2. Kommissionen kan dispensere fra pligten til at give bestemte af de oplysninger, herunder dokumenter, der kræves i formularerne, når den finder, at den pågældende oplysning ikke er nødvendig for sagens behandling.

3. Kommissionen sender omgående ansøgeren eller den anmeldende part en kvittering for modtagelse af ansøgningen eller anmeldelsen samt ethvert svar på brev fremsendt af Kommissionen efter artikel 4, stk. 2.

Artikel 4

Ansøgnings- og anmeldelsesdato

1. Medmindre andet gælder i henhold til stk. 2-5, får ansøgninger og anmeldelser virkning på den dato, hvor de er Kommissionen i hænde. Er ansøgninger eller anmeld-

elser sendt med anbefalet post, får de dog virkning på poststemplets dato.

2. Finder Kommissionen, at de oplysninger, herunder dokumenter, der er indeholdt i en ansøgning eller anmeldelse, er ufuldstændige i materiel henseende, giver den omgående ansøgeren eller den anmeldende part skriftlig underretning herom og fastsætter en passende frist for at levere fuldstændige oplysninger. I så fald får ansøgningen eller anmeldelsen virkning på den dato, hvor Kommissionen har modtaget de fuldstændige oplysninger.

3. Ansøgere og anmeldende parter skal omgående og uopfordret give Kommissionen meddelelse om enhver materiel ændring i forhold, hvorom der er oplyst i ansøgningen eller anmeldelsen, og som de har eller burde have haft kendskab til.

4. Urigtige eller vildledende oplysninger betragtes som ufuldstændige oplysninger.

5. Har Kommissionen ikke senest en måned efter datoen for modtagelsen af ansøgningen eller anmeldelsen underrettet ansøgeren eller den anmeldende part som omhandlet i stk. 2, anses ansøgningen eller anmeldelsen at have fået virkning på den dato, hvor den var Kommissionen i hænde.

Artikel 5

Meddelelse om voldgiftskendelser og anbefalinger fra forligsmænd

1. Voldgiftskendelser og forligsanbefalinger, som er blevet accepteret af parterne, skal meddeles Kommissionen, når de vedrører tvister om de former for conferencepraksis, der er omhandlet i artikel 4 og artikel 5, nr. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86.

2. Denne meddelelsespligt påhviler enhver part i den tvist, som blev bilagt ved voldgift eller forlig.

3. Meddelelser gives omgående med anbefalet brev med modtagelsesbevis eller afleveres personligt mod kvittering. De skal være affattet på et af Unionens officielle sprog.

4. Dokumenter, der vedlægges som bilag, indsendes i original eller kopi. Indsendes der kopier, skal der attesteres for deres overensstemmelse med originalen. Er originalsproget ikke et af de officielle unionssprog, skal der vedlægges en oversættelse til et af disse.

5. Underskrives meddelelser af repræsentanter for virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller fysiske eller juridiske personer, skal der medsendes skriftlig dokumentation for deres fuldmagt.

*Artikel 6***Ansøgninger og anmeldelser efter EØS-aftalens artikel 53 og 54**

Indgives de i artikel 2, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, omhandlede ansøgninger og anmeldelser i henhold til artikel 53 eller 54 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan de indsendes på et af Unionens eller EFTA-staternes officielle sprog.

*Artikel 7***Ophævelse**

Forordning (EØF) nr. 1629/69, (EØF) nr. 4260/88 og (EØF) nr. 4261/88 ophæves.

*Artikel 8***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

BILAG I

FORMULAR TR

INDLEDNING

TR-formularen med tilhørende bilag udgør en integrerende del af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2843/98 af 22. december 1998 om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med ansøgninger og anmeldelser indgivet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 om anvendelse af konkurrencereglerne for transportsektoren (i det følgende benævnt »forordningen«). Den skal bruges af virksomheder og virksomhedssammenslutninger, der indgiver ansøgning efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 samt artikel 3, stk. 2, og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87.

TR-formularen er ikke et skema, der skal udfyldes.

Som hjælp ved brugen af TR-skemaet redegøres der i det følgende for:

- i hvilke tilfælde der skal indgives ansøgning (punkt A)
- til hvilken myndighed (Kommissionen eller EFTA-Tilsynsmyndigheden) ansøgningen skal indgives (punkt B)
- til hvilke formål denne formular kan benyttes (punkt C)
- hvilke oplysninger der skal gives i ansøgningen (punkt D, E og F)
- hvem der kan indgive ansøgning (punkt G)
- hvordan ansøgningen indgives (punkt H)
- hvordan forretningshemmeligheder kan beskyttes (punkt I)
- hvordan visse tekniske udtryk i selve TR-formularen skal forstås (punkt J) og
- det videre forløb, efter at ansøgningen er indgivet (punkt K).

A. I hvilke tilfælde skal der indgives ansøgning?**I. Formålet med EF-traktatens og EØS-aftalens konkurrenceregler****1. Formålet med EU's konkurrenceregler**

Formålet med EU's konkurrenceregler er at forhindre, at konkurrencen på fællesmarkedet fordrøjes af konkurrencebegrænsende forretningsmetoder eller misbrug af dominerende stilling. De gælder for enhver virksomhed, der direkte eller indirekte opererer på fællesmarkedet, uanset hvor den er etableret.

EF-traktatens artikel 85, stk. 1, (bestemmelserne i artikel 85 og 86 er gengivet i tillæg I til denne formular) forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og artikel 85, stk. 2, fastslår, at sådanne aftaler og vedtagelser er ugyldige (selv om EF-Domstolen har statueret, at hvis det er muligt at udskille de konkurrencebegrænsende bestemmelser i dem, er det kun disse bestemmelser, der er ugyldige). I artikel 85, stk. 3, åbnes der mulighed for at fritage aftaler, der anses at have positive virkninger, fra dette forbud, hvis de deri opregnede betingelser er opfyldt. Artikel 86 forbyder misbrug af dominerende stilling, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater.

Procedurereglerne for anvendelse af artikel 85 og artikel 86 — dvs. bestemmelserne om negativtest og fritagelse efter artikel 85, stk. 3 — blev oprindeligt fastlagt i forordning nr. 17. Ved Rådets forordning nr. 141⁽¹⁾ blev det imidlertid fastsat, at forordning nr. 17 ikke finder anvendelse i transportsektoren. Procedurerne for anvendelse af EF's konkurrenceregler i transportsektoren blev derefter fastlagt i forordning (EØF) nr. 1017/68 for transport med jernbane, ad landevej og ad indre vandveje, i forordning (EØF) nr. 4056/86 for søtransport og i forordning (EØF) nr. 3975/87 for lufttransport (tillæg II indeholder referencerne til disse forordninger og andre retsakter, der omtales på formularen eller har betydning for ansøgninger indgivet på den).

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 141 af 26. november 1962 om ikke-anvendelse af Rådets forordning nr. 17 på transportsektoren (EFT 124 af 28. 11. 1962, s. 2753/62), senest ændret ved forordning nr. 1002/67/EØF (EFT 306 af 16. 12. 1967, s. 1).

Ligesom forordning nr. 17 henviser forordning (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 også til EF-traktatens artikel 85 og 86. Derimod indeholder forordning (EØF) nr. 1017/68 grundlæggende konkurrenceregler for landtransport. Artikel 2, 5, 7 og 8 i denne forordning indeholder bestemmelser, der med mindre afvigelser svarer til bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, 2 og 3, og artikel 86 i traktaten. Disse bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1017/68 skal fortolkes på samme måde som bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86⁽¹⁾.

2. Formålet med EØS' konkurrenceregler

Konkurrencereglerne i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen), som er indgået mellem EU, medlemsstaterne og EFTA-staterne⁽²⁾, hviler på samme principper som EF's konkurrenceregler og tjener samme formål, nemlig at forhindre, at konkurrencen inden for EØS forrejses af karteller og misbrug af dominerende stilling. De gælder for enhver virksomhed, der direkte eller indirekte opererer inden for EØS, uanset hvor den er etableret.

EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (EØS-aftalens artikel 53, 54 og 56 er gengivet i tillæg I) forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem Fællesskabet og en eller flere EFTA-stater (eller mellem EFTA-stater), og artikel 53, stk. 2, fastsætter, at sådanne aftaler eller vedtagelser er ugyldige. Artikel 53, stk. 3, åbner imidlertid mulighed for at fritage aftaler, der anses at have positive virkninger, på de deri fastsatte betingelser. Artikel 54 forbyder misbrug af dominerende stilling, der kan påvirke handelen mellem Fællesskabet og en eller flere EFTA-stater (eller mellem EFTA-stater). Procedurerne for anvendelse af EØS' konkurrenceregler i transportsektoren er fastlagt i forordning (EØF) nr. 1017/68 for transport med jernbane, ad landevej og indre vandveje, i forordning (EØF) nr. 4056/86 for søtransport og i forordning (EØF) nr. 3975/87 for lufttransport, og er i relation til EØS suppleret med protokol 21, 22 og 23 til EØS-aftalen.

II. Rækkevidden af EF-traktatens og EØS-aftalens konkurrenceregler

Om artikel 2, 5 og 8 i forordning (EØF) nr. 1017/68, EF-traktatens artikel 85 og 86 samt EØS-aftalens artikel 53 og 54 finder anvendelse, afhænger af omstændighederne i det enkelte tilfælde. Det forudsætter, at aftalen eller adfærden opfylder alle betingelserne i de pågældende bestemmelser. Dette spørgsmål må derfor afklares, før der indgives ansøgning.

1. Negativattest

I transportsektoren er det kun inden for luftfart, at der er mulighed for negativattest. Formålet er at give virksomhederne mulighed for at få fastslået, om Kommissionen finder, at deres aftale eller adfærd er ulovlig eller ej efter EF-traktatens artikel 85, stk. 1, eller artikel 86 eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, eller artikel 54. Bestemmelserne herom findes i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87. Negativattest udstedes i form af en beslutning, hvori Kommissionen fastslår, at der ikke efter de forhold, den har kendskab til, findes grundlag for at skride ind over for den pågældende aftale eller adfærd med hjemmel i EF-traktatens artikel 85, stk. 1, eller artikel 86 eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, eller artikel 54.

Det tjener dog intet formål at indgive en ansøgning, når det er helt klart, at den pågældende aftale eller adfærd ikke falder ind under de ovennævnte bestemmelser. Kommissionen har heller ikke pligt til at udstede negativattest. I artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87 hedder det, at »Kommissionen kan bekræfte...«. Kommissionen udsteder kun negativattest, når det drejer sig om at afklare et væsentligt fortolkningsproblem. I alle andre tilfælde fremsender den blot en administrativ skrivelse, et såkaldt »comfort letter«.

Kommissionen har udsendt adskillige meddelelser om fortolkningen af EF-traktatens artikel 85, stk. 1. Heri defineres bestemte kategorier af aftaler, der ifølge deres karakter eller på grund af deres ringe betydning ikke falder ind under forbuddet⁽³⁾.

2. Fritagelse

Reglerne for fritagelse efter artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 85, stk. 3, i EF-traktaten og artikel 53, stk. 3, i EØS-aftalen giver virksomhederne mulighed for at indgå aftaler, som faktisk indebærer økonomiske fordele, men som — hvis de ikke blev fritaget — ville være forbudt efter artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 85, stk. 1, i EF-traktaten eller artikel 53, stk. 1, i EØS-aftalen. Reglerne herfor findes i artikel 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 5 og 6 i forordning (EØF) nr. 3975/87. Fritagelsen

⁽¹⁾ Se Førsteinstansrettens dom i sag T-224/94, Deutsche Bahn mod Kommissionen, Sml. 1997, s. II-1689, præmis nr. 77. Retten fastslog, at forordningens artikel 8 ikke har et formål, der er væsentligt forskelligt fra formålet med traktatens artikel 86.

⁽²⁾ Tillæg III indeholder en liste over medlemsstaterne og EFTA-staterne.

⁽³⁾ Se tillæg II.

indrømmes i form af en beslutning truffet af Kommissionen, hvori den erklærer artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 85, stk. 1, i EF-traktaten eller artikel 53, stk. 1, i EØS-aftalen uanvendelig på de aftaler, der beskrives i beslutningen. Kommissionen skal i forbindelse hermed angive, for hvilket tidsrum fritagelsen gælder, den kan knytte betingelser og forpligtelser til fritagelsen, og den kan ændre eller tilbagekalde en beslutning eller nedlægge forbud mod bestemte af parternes handlinger under visse omstændigheder, bl.a. hvis beslutningen blev truffet på grundlag af ukorrekte oplysninger, eller hvis der sker væsentlige ændringer i de omstændigheder, der lå til grund for den.

I forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/87 og (EØF) nr. 3975/87 er der indført en indsigelsesprocedure, der åbner mulighed for hurtigere sagsbehandling. Hvis en ansøgning er korrekt indgivet efter den relevante forordning, hvis den er fuldstændig, og hvis den aftale, ansøgningen drejer sig om, ikke har givet anledning til, at Kommissionen har indledt procedure på grund af en klage eller af egen drift, offentliggør Kommissionen et resumé af ansøgningen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og opfordrer andre interesserede, medlemsstater og EFTA-stater (hvis ansøgningen relaterer til EØS-aftalen) til at fremsætte deres bemærkninger. Har Kommissionen ikke senest 90 dage efter offentliggørelsen meddelt ansøgerne, at der består alvorlig tvivl, om artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 85, stk. 3, i EF-traktaten eller artikel 53, stk. 3, i EØS-aftalen finder anvendelse, anses aftalen at være fritaget i det tidsrum, der allerede er forløbet, samt i højst tre år efter offentliggørelsesdatoen, når der er tale om ansøgninger efter forordning (EØF) nr. 1017/68, eller i højst seks år efter offentliggørelsesdatoen, når der er tale om ansøgninger efter forordning (EØF) nr. 4056/86 eller (EØF) nr. 3975/87.

Inden for lufttransport og søtransport har Kommissionen vedtaget en række gruppefritagelsesforordninger⁽¹⁾.

En beslutning om fritagelse efter forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 eller (EØF) nr. 3975/87 kan have tilbagevirkende kraft. Desuden bemærkes, at hvis Kommissionen fastslår, at en anmeldt aftale faktisk falder ind under forbuddet og ikke kan fritages, og derfor nedlægger forbud mod den ved beslutning, er parterne ikke desto mindre i tidsrummet mellem ansøgningsdatoen og kommissionsbeslutningen beskyttet mod bøder for enhver overtrædelse, der er beskrevet i ansøgningen (artikel 19, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 12, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3975/87). Forordning (EØF) nr. 1017/68 indrømmer ikke en sådan bødeimmunitet.

B. Hvilken myndighed skal ansøgningen indgives til?

Ansøgninger indgives til den myndighed, der har sagsbehandlingskompetencen. Det er Kommissionen, der har ansvaret for anvendelsen af EF-traktatens konkurrenceregler. Ved anvendelsen af EØS-aftalens konkurrenceregler er kompetencen dog delt mellem Kommissionen og EFTA-Tilsynsmyndigheden.

Kommissionens og EFTA-Tilsynsmyndighedens kompetence til at anvende EØS' konkurrenceregler følger af EØS-aftalens artikel 56. Ansøgninger angående aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis, der er egnet til at påvirke handelen mellem medlemsstater, bør indgives til Kommissionen, medmindre deres påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne eller konkurrencen inden for Fællesskabet ikke er mærkbare som defineret i Kommissionens meddelelse fra 1997 om aftaler af ringe betydning (den såkaldte »bagatel-meddelelse«)⁽²⁾. Desuden falder alle konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, der påvirker handelen mellem en medlemsstat og en eller flere EFTA-stater, ind under Kommissionens kompetence, når de deltagende virksomheder har mere end 67 % af deres samlede EØS-omsætning inden for EU⁽³⁾. Hvis disse aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstater eller konkurrencen inden for EF mærkbart, bør ansøgningen indgives til EFTA-Tilsynsmyndigheden. Alle andre aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, der falder ind under EØS-aftalens artikel 53, bør anmeldes til EFTA-Tilsynsmyndigheden (hvis adresse er angivet i tillæg III)

Ansøgninger om negativattest for EØS-aftalens artikel 54 indgives til Kommissionen, hvis der udelukkende er tale om en dominerende stilling inden for EF, eller til EFTA-Tilsynsmyndigheden, hvis den dominerende stilling kun gør sig gældende i EFTA-området eller en væsentlig del af det. Kun når der er tale om en dominerende stilling i både EF og EFTA-landene gælder de regler, der er beskrevet ovenfor med hensyn til artikel 53.

⁽¹⁾ Se tillæg II.

⁽²⁾ EFT C 372 af 9. 12. 1997, s. 13.

⁽³⁾ Med hensyn til definitionen af omsætningsbegrebet i denne sammenhæng henvises til artikel 2, 3 og 4 i protokol 22 til EØS-aftalen, der er gengivet i tillæg I.

Kommissionen vil lægge EF-traktatens konkurrenceregler til grund som vurderingsgrundlag. I sager, der falder ind under EØS-aftalen, og som Kommissionen skal behandle i henhold til denne aftales artikel 56, vil den desuden også anvende EØS-reglerne.

C. Formålet med formularen

TR-formularen angiver, hvilke spørgsmål der skal besvares, hvilke oplysninger der skal gives, og hvilken dokumentation der skal indsendes, når der i forbindelse med en aftale, en vedtagelse inden for en virksomhedssammenslutning eller en samordnet praksis ansøges om:

- negativattest med hensyn til EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, i henhold til artikel 3, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 3975/87
- fritagelse efter artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68 eller EF-traktatens artikel 85, stk. 3, og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 3.

Ansøgning om fritagelse efter forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 skal indgives som foreskrevet i TR-formularen (se forordningens artikel 2, stk. 1).

Formularen kan også benyttes til at ansøge om negativattest med hensyn til EF-traktatens artikel 86 eller EØS-aftalens artikel 53 i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87. Ansøgninger om negativattest behøver ikke at blive indgivet på TR-formularen. Det anbefales dog at benytte TR-formularen hertil, fordi det giver sikkerhed for, at ansøgningen indeholder alle de krævede oplysninger (se artikel 2, stk. 1, litra a), andet punktum, i forordningen).

Ansøgninger eller anmeldelser indgivet på EFTA-sidens TR-formular er ligeledes gyldige. Hvis imidlertid de relevante aftaler, afgørelser eller praksis udelukkende falder under EF-traktatens artikel 85 eller 86, det vil sige ikke på nogen måde har EØS-relevans, tilrådes det at bruge den nuværende af Kommissionen udarbejdede formular.

D. Hvilke dele af skemaet skal udfyldes?

Alle formularens tre kapitler skal udfyldes. Ansøgninger efter forordning nr. 17 angående aftaler om etablering af et samarbejdsbetonet joint venture af strukturel art kan behandles efter en hurtig procedure. Denne hurtige procedure gælder ikke for ansøgninger efter forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87, som indeholder en indsigelsesprocedure med særlige frister.

E. Oplysningerne skal være udtømmende

Indgivelse af en gyldig ansøgning til Kommissionen har i alt væsentligt to konsekvenser. For det første kan ansøgeren i henhold til forordning (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 ikke få pålagt bøde for tiden efter den dato, hvor en gyldig ansøgning er kommet Kommissionen i hænde, når der er ansøgt om fritagelse (se artikel 19, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 12, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3975/87).

For det andet gælder, at indtil Kommissionen har modtaget en gyldig ansøgning, er den ikke i besiddelse af alle de tilgængelige oplysninger, der er nødvendige, for at den kan offentliggøre et resumé af ansøgningen efter indsigelsesproceduren i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 eller artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87.

Ved en gyldig ansøgning forstås i denne sammenhæng en ansøgning, der ikke er ufuldstændig (jf. forordningens artikel 3, stk. 1). Dette må dog modificeres på to punkter. Har De ikke umiddelbart adgang til alle de oplysninger eller alt det materiale, der kræves i formularen, vil Kommissionen for det første acceptere, at ansøgningen er fuldstændig og dermed gyldig, selv om De ikke har givet disse oplysninger, forudsat at De giver en begrundelse for, hvorfor det ikke har været muligt at fremskaffe dem, og fremsætter Deres bedste skøn over de manglende oplysninger med angivelse af, hvad de bygger på. Desuden skal det også angives, hvor Kommissionen måske vil kunne fremskaffe de oplysninger eller det materiale, De ikke

selv har kunnet skaffe. For det andet kræver Kommissionen kun de oplysninger, der er relevante og nødvendige for at behandle sagen. I nogle tilfælde er det ikke alle de oplysninger, der kræves i formularen, der er nødvendige hertil. Kommissionen kan derfor give dispensation fra pligten til at give visse af oplysningerne i formularen (jf. forordningens artikel 3, stk. 2). Det betyder, at enhver ansøgning kan skræddersyes efter den konkrete sag, således at der kun gives de oplysninger, der er strengt nødvendige for Kommissionens behandling af den. Dermed undgår man at pålægge virksomhederne — navnlig de små og mellemstore virksomheder — unødvendige administrative byrder. I de tilfælde, hvor ikke alle de oplysninger, der kræves i formularen, gives i ansøgningen, bør man angive, hvorfor den pågældende oplysning skønnes at være unødvendig for Kommissionens sagsbehandling.

Hvis Kommissionen finder, at oplysningerne i ansøgningen er ufuldstændige på materielle punkter, vil den inden udløbet af en måned efter modtagelsen give ansøgeren skriftlig underretning herom med angivelse af, hvilke oplysninger der mangler. I sådanne tilfælde får ansøgningen virkning på den dato, hvor de fuldstændige oplysninger er kommet Kommissionen i hænde. Har Kommissionen ikke senest efter en måneds forløb underrettet ansøgeren om, at ansøgningen er materielt ufuldstændig, anses ansøgningen at være fuldstændig og gyldig (jf. forordningens artikel 4).

Det er desuden vigtigt, at man underretter Kommissionen om væsentlige ændringer i de faktiske forhold, også dem, man først bliver bekendt med, efter at ansøgningen er indgivet. Kommissionen skal således omgående underrettes om enhver ændring i en aftale, vedtagelse eller praksis, hvorom der er indgivet ansøgning (jf. forordningens artikel 4, stk. 3). Underretter man ikke Kommissionen om sådanne relevante ændringer, risikerer man, at negativattesten bliver ugyldig, eller at en fritagelse meddelt af Kommissionen på grundlag af ansøgningen bliver tilbagekaldt⁽¹⁾.

F. Oplysninger skal være korrekte

Bortset fra, at ansøgningen skal være fuldstændig, er det også vigtigt at sikre sig, at oplysningerne i den er korrekte (jf. forordningens artikel 3, stk. 1). Kommissionen kan ved beslutning pålægge virksomheder eller virksomhedssammenslutninger bøder på op til 5 000 EUR, hvis de forsætligt eller uagtsomt har givet urigtige eller vildledende oplysninger i en ansøgning (artikel 22, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 19, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 12, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 3975/87). Sådanne oplysninger betragtes desuden som ufuldstændige (jf. forordningens artikel 4, stk. 4).

G. Hvem kan indgive ansøgning?

Enhver virksomhed, som er part i en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis af den art, der beskrives i artikel 85 eller 86 i EF-traktaten og artikel 53 eller 54 i EØS-aftalen, kan indgive ansøgning om negativattest, i henhold til forordning (EØF) nr. 3975/87, artikel 3, stk. 2. Enhver virksomhed, der er part i en aftale, beslutning eller praksis som beskrevet i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 2 og 5 eller EF-traktatens artikel 85 og EØS-aftalens artikel 53 kan indgive ansøgning om fritagelse. En virksomhedssammenslutning kan indgive ansøgning vedtagelser m.v. truffet som led i sammenslutningens virke.

Er der tale om en aftale eller en samordnet praksis mellem virksomheder, er det almindeligt, at alle de deltagende parter indgiver en fælles ansøgning. Det er en fremgangsmåde, som Kommissionen stærkt anbefaler, fordi det er nyttigt at få indblik i alle parternes synspunkter på samme tid, men det er ikke obligatorisk. Enhver, der er part i en aftale, kan indgive sin egen ansøgning, men bør i så fald underrette alle de andre parter herom (jf. forordningens artikel 1, stk. 2). Man kan også give de andre parter en kopi af den udfyldte formular, hvor alle relevante fortløbende oplysninger og forretningshemmeligheder er slettet (se nedenfor i selve formularen, punkt 1.2).

Når der indgives en fælles ansøgning, er det også almindelig praksis at udpege en fælles repræsentant til at handle på vegne af alle de implicerede virksomheder, både ved indgivelse af ansøgningen og under alle senere kontrakter med Kommissionen (jf. forordningens artikel 1, stk. 4). Også her er der tale om en nyttig, men ikke obligatorisk fremgangsmåde, idet enhver virksomhed, der er med i en fælles ansøgning, selv kan underskrive den.

⁽¹⁾ Jf. artikel 13, stk. 3, litra a), i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3975/87.

H. Hvordan indgives ansøgningen?

Ansøgninger kan indgives på ethvert officielt EU-sprog eller EFTA-sprog (se forordningens artikel 2, stk. 5, og artikel 6). For at fremme en hurtig sagsbehandling anbefales det dog, at man indgiver ansøgninger til EFTA-Tilsynsmyndigheden på et af EFTA-staternes officielle sprog eller på EFTA-Tilsynsmyndighedens arbejdssprog — som er engelsk — og ansøgninger til Kommissionen på et af Unionens eller EFTA-staternes officielle sprog eller på EFTA-Tilsynsmyndighedens arbejdssprog. Dette sprog bliver derefter sagsbehandlingssproget for ansøgeren.

Man skal give de oplysninger, der anmodes om, med samme nummerering af dele og punkter, underskrive den erklæring, der findes i punkt 13, og vedlægge de krævede bilag.

Bilag indsendes på originalsproget — er dette ikke et officielt sprog, skal de oversættes til sagsbehandlingssproget. Bilag kan være originaleksemplarer eller kopier heraf (jf. forordningens artikel 2, stk. 4).

Medmindre andet er angivet, skal alle de oplysninger, der anmodes om i formularen, gives for det kalenderår, der gik forud for ansøgningsåret. Er der ikke umiddelbart adgang til oplysninger på dette grundlag (f.eks. hvis en virksomheds regnskabsår ikke er kalenderåret, eller tallene for det foregående år endnu ikke foreligger), skal man give de senest tilgængelige oplysninger og angive grunden til, at man ikke har kunnet give tallene for det kalenderår, der gik forud for ansøgningsåret.

Økonomiske data kan angives i den valuta, hvori den eller de pågældende virksomheders officielle reviderede regnskaber opstilles, eller i euro. I sidstnævnte tilfælde skal omregningen foregå til de gennemsnitlige omregningskurser, der gælder for de pågældende år eller perioder.

Alle ansøgninger indsendes i original med 17 kopier, men bilag indsendes kun i tre eksemplarer (jf. forordningens artikel 2, stk. 3).

Ansøgningen sendes til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
200 Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

eller indleveres personligt på Kommissionens arbejdsdage inden for den officielle kontortid på følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 158
B-1040 Bruxelles/Brussel.

I. Fortrolighed

I henhold til EF-traktatens artikel 214, artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 17 i forordning (EØF) nr. 3975/87, artikel 9 i protokol 23 til EØS-aftalen, artikel 122 i EØS-aftalen samt artikel 27 i kapitel VI, artikel 24 i kapitel IX og artikel 17 i kapitel XI i aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol må Kommissionen, medlemsstaterne, EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-staterne ikke videregive oplysninger, som ifølge deres natur er underlagt tavshedspligt.

På den anden side skal Kommissionen i henhold til forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 offentliggøre et resumé af de ansøgninger om fritagelse, den modtager. I den meddelelse, den offentliggør, skal Kommissionen »... tage hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i bevarelsen af deres forretningshemmeligheder« (artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87).

Før den offentliggør et resumé af en ansøgning, vil Kommissionen sende ansøgeren en kopi af teksten hertil.

Hvis De mener, at det vil skade Deres interesser, hvis nogle af de oplysninger, De skal give, offentliggøres eller på anden vis videregives til andre virksomheder, bør De derfor give disse oplysninger i et eller flere særskilte bilag, hvor hvert ark tydeligt er påtegnet »Forretningshemmeligheder«. De bør desuden give en begrundelse for, hvorfor de oplysninger, De betragter som fortrolige eller hemmelige, ikke bør videregives eller offentliggøres.

J. Det videre forløb

Ansøgningen registreres i Kommissionens generaldirektorat for konkurrence (GD IV). Den dato, hvor den kommer Kommissionen i hænde (eller poststemplets dato, hvis den er sendt med anbefalet post), gælder som ansøgningsdato (jf. forordningens artikel 4, stk. 1). Der gælder dog særlige regler for ufuldstændige ansøgninger (se ovenfor under punkt E).

Kommissionen vil give skriftlig kvittering for modtagelse af alle ansøgninger, med angivelse af det sagsnummer, den har givet sagen. Dette sagsnummer skal benyttes ved alle senere henvendelser angående ansøgningen. Denne kvittering for modtagelsen er uden virkning for, om ansøgningen er gyldig.

Der kan blive tale om at indhente yderligere oplysninger hos parterne eller hos tredjemand eller at foreslå ændringer i aftalerne, for at de kan godkendes.

Er der ansøgt om fritagelse, kan Kommissionen rejse indsigelse, hvis den nærer alvorlig tvivl om, at aftalen kan fritages ved en beslutning herom.

Har Kommissionen efter at have rejst indsigelse efter indsigelsesproceduren til hensigt at vedtage en fritagelsesbeslutning, skal den offentliggøre et resumé og opfordre tredjeparter til at fremsætte deres bemærkninger (artikel 26, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 23, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 16, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3975/87). Derefter skal et foreløbigt udkast til beslutning forelægges og drøftes i det rådgivende udvalg, som består af repræsentanter for medlemsstaternes kompetente myndigheder. I sager, der falder ind under EØS-aftalen, vil repræsentanter for EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-staterne blive indbudt. Først derefter — og kun hvis der ikke er sket noget, der kan ændre Kommissionens intentioner — kan den vedtage en beslutning.

Undertiden henlægges en sag, uden at der træffes formel beslutning, f.eks. når det fastslås, at aftalen allerede falder ind under en gruppefritagelse, eller når der ikke kræves indgreb fra Kommissionens side, i hvert fald ikke under de aktuelle omstændigheder. I sådanne tilfælde fremsender Kommissionens generaldirektorat for konkurrence (GD IV) en administrativ skrivelse, et såkaldt »comfort letter«. Selv om der ikke er tale om en kommissionsbeslutning, angiver dette comfort letter, hvordan Kommissionen ser på sagen ud fra de oplysninger, den er i besiddelse af, hvilket betyder, at Kommissionen om fornødent — f.eks. hvis det blev hævdet, at en aftale var ugyldig efter EF-traktatens artikel 85, stk. 2 og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 2 — kan vedtage en formel beslutning for at afklare retstilstanden.

K. Definitioner på nogle af begreberne i formularen

Aftale: Skal forstås i bredeste forstand og dækker alle former for aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger og samordnet praksis.

År: Skal overalt i dette skema forstås som kalenderåret, medmindre andet er angivet.

Koncern: Ved anvendelsen af denne formular anses der at bestå et koncernforhold, når en virksomhed

- ejer mere end halvdelen af kapitalen eller driftsaktiverne i en anden virksomhed
- har beføjelse til at udøve over halvdelen af stemmerettighederne i en anden virksomhed
- har beføjelse til at udpege over halvdelen af medlemmerne af bestyrelsen, direktionen eller andre organer, der repræsenterer en anden virksomhed i retlig forstand
- har ret til at lede en anden virksomhed.

En virksomhed, der kontrolleres af flere andre virksomheder i forening (et joint venture), indgår i et koncernforhold med hver af disse virksomheder.

Anmeldt aftale: Skal forstås som en aftale, der kræver ansøgning ved anvendelse af denne formular.

Relevant produktmarked: Under punkt 5.1 i skemaet skal ansøgeren definere det eller de relevant(e) produkt- eller tjenesteydelsesmarked(er), som må antages at blive berørt af den pågældende aftale. Denne definition lægges derefter til grund for besvarelsen af en række af de andre spørgsmål, der stilles i formularen. Ansøgernes definition omtales derefter i formularen som det eller de relevante produktmarked(er).

Relevant geografisk marked: Under punkt 5.2 i skemaet skal ansøgeren definere det eller de relevante geografiske marked(er), der må antages at blive berørt af den pågældende aftale. Denne definition lægges derefter til grund for besvarelsen af en række af de andre spørgsmål, der stilles i formularen. Den definition, ansøgerne således har foretaget, omtales derefter i formularen som relevante geografiske markeder.

Relevant produktmarked og geografisk marked: Ansøgerens svar på de to spørgsmål under punkt 5 giver tilsammen hans definition på det eller de relevante markeder, der berøres af den eller de pågældende aftale(r). Denne definition lægges derefter til grund ved besvarelsen af en række af de andre spørgsmål i formularen. Ansøgerens definition omtales derefter i formularen som det eller de relevante produkt-marked(er) og geografisk(e) marked(er).

Parter og ansøgere: Ordet »part« betegner alle de virksomheder, som er part i den pågældende aftale. Eftersom en ansøgning kan være indgivet af kun en af de virksomheder, der er part i den, benyttes ordet »ansøger« om den eller de virksomheder, der faktisk indgiver ansøgningen.

FORMULAR TR — HOVEDDEL

På første side i Deres ansøgning anføres ordene »Ansøgning i overensstemmelse med formular TR« samt i givet fald en eller flere af følgende angivelser:

- »Ansøgning om fritagelse efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1017/68«
- »Ansøgning om fritagelse efter artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86«
- »Ansøgning om negativattest efter artikel 3, stk. 2, subsidiært fritagelse efter artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87«.

KAPITEL I

Parterne, deres koncerner og aftalen

Del 1

Hvem indgiver ansøgningen?

- 1.1. Angiv, på hvilke virksomheders vegne ansøgningen indgives, med angivelse af deres firmanavn og eventuelt den forkortede eller almindeligt anvendte form (såfremt den er forskellig fra firmaet).
- 1.2. Indgives ansøgningen på vegne af kun en eller nogle af de virksomheder, der er part i den pågældende aftale, bedes De bekræfte, at de øvrige virksomheder er blevet underrettet herom og har fået en kopi af ansøgningen, hvori de relevante fortrolige oplysninger og forretningshemmeligheder er slettet ⁽¹⁾. (I så fald bør en kopi af den redigerede kopi af ansøgningen, som de øvrige virksomheder har fået, vedlægges ansøgningen).
- 1.3. Hvis der indgives en fælles ansøgning, er der da udpeget ⁽²⁾ en fælles repræsentant ⁽³⁾?

Hvis ja, angives de oplysninger, der kræves under punkt 1.3.1-1.3.3 nedenfor.

Hvis ikke, angives hvem der eventuelt er udpeget som repræsentant for hver eller nogle af parterne i aftalen, og hvem de repræsenterer.
- 1.3.1. Repræsentantens navn.
- 1.3.2. Repræsentantens adresse.
- 1.3.3. Repræsentantens telefonnummer og telefaxnummer.
- 1.4. Er der udpeget en eller flere repræsentanter, skal der vedlægges fuldmagt for dennes eller disses beføjelse til at handle på vegne af den eller de virksomheder, der indgiver ansøgningen.

Del 2

Oplysninger om parterne i aftalen og de koncerner, de tilhører

- 2.1. Angiv navn og adresse på parterne i den aftale, ansøgningen vedrører, samt hvilket land de har hjemsted i.
- 2.2. Angiv arten af den virksomhed, hver enkelt part i aftalen udøver.
- 2.3. Angiv en kontaktperson for hver af parterne i aftalen (navn, adresse, telefonnummer, telefaxnummer og stilling i virksomheden).
- 2.4. For hver aftalepart, der indgår i en koncern, angives denne koncern, hvilke brancher den er aktiv i, samt dens samlede omsætning på verdensplan ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Kommissionen er klar over, at det under visse særlige omstændigheder måske ikke er muligt at underrette de øvrige parter om, at der er indgivet ansøgning, eller at udlevere en kopi af ansøgningen til dem. Det kan f.eks. være tilfældet, når der er tale om en standardaftale indgået med et stort antal virksomheder. Er det tilfældet, bør De give grunden til, at det ikke har været praktisk muligt at følge den fremgangsmåde, der er beskrevet i denne del.

⁽²⁾ NB: Det er ikke obligatorisk at udpege repræsentanter til udfyldelse og/eller indgivelse af ansøgningen. Det kræves blot oplyst, hvem der er udpeget, hvis ansøgerne har valgt at udpege en repræsentant.

⁽³⁾ NB: Ved repræsentant forstås her en person eller en virksomhed, der formelt er blevet udpeget til at indgive ansøgningen på vegne af den eller de parter, der indgiver ansøgningen. Der må skelnes mellem denne situation og den, hvor ansøgningen er underskrevet af en medarbejder i den eller de pågældende virksomheder. I sidstnævnte tilfælde er der ikke tale om udpegelse af nogen repræsentant.

⁽⁴⁾ Med hensyn til beregningen af omsætningen i bank- og forsikringssektoren henvises til artikel 3 i protokol 22 til EØS-aftalen.

Del 3

Procedure

- 3.1. Angiv, om De har indgivet formel ansøgning til nogen anden konkurrencemyndighed angående den pågældende aftale. I så fald angives, hvilken myndighed og hvilken afdeling af denne myndighed ansøgningen er indgivet til, samt hvilken kontakt De har haft med den. Har De kendskab til, at denne eller en tilsvarende aftale tidligere er blevet behandlet af Kommissionen og/eller EFTA-Tilsynsmyndigheden eller af en national myndighed eller domstol i Fællesskabet eller i EFTA-staternes område, bedes det angivet, ligesom De bedes nævne enhver uformel kontakt, De har haft med disse myndigheder om aftalen.
- 3.2. Såfremt De anmoder om hastebehandling af Deres ansøgning, bedes De kort angive grunden hertil.
- 3.3. Angiv, om De agter senere at fremlægge yderligere oplysninger eller argumenter, som endnu ikke foreligger, og i så fald på hvilke punkter⁽¹⁾.

Del 4

Nærmere oplysninger om den aftale, ansøgningen vedrører

- 4.1. Angiv aftalens art, indhold og formål.
- 4.2. Giv en nærmere beskrivelse af enhver bestemmelse i aftalen, der kan indskrænke parternes frihed til at træffe uafhængige forretningsbeslutninger, f.eks. med hensyn til:
- købs- eller salgspriser, rabatter og andre forretningsvilkår
 - transportudbuddets størrelse
 - teknisk udvikling og investeringer
 - valg af markeder eller forsyningskilder
 - køb hos eller salg til tredjemand
 - om der skal anvendes samme vilkår for samme ydelser
 - om forskellige ydelser skal tilbydes samlet eller hver for sig.
- Anmoder De om anvendelse af indsigelsesproceduren efter en gruppefritagelsesforordning, angives her de begrænsninger i aftalen, der er mere vidtgående end dem, der automatisk falder ind under gruppefritagelsen.
- 4.3. Angiv, mellem hvilke EU-lande og/eller EFTA-stater⁽²⁾ samhandelen vil kunne blive påvirket af Deres aftale. Giv en begrundelse for Deres svar på dette spørgsmål, med oplysninger om handelsstrømme, hvor det er relevant. Angiv desuden, om aftalen vil påvirke handelen mellem EU eller EØS og et tredjeland, og begrund Deres svar.

KAPITEL II

Oplysninger om det relevante marked

Del 5

Det relevante marked

Ved relevant produktmarked forstås et marked for alle de varer og/eller ydelser, som forbrugeren på grundlag af deres art, pris og anvendelsesformål betragter som indbyrdes substituerbare⁽³⁾.

Følgende faktorer anses normalt at være relevante for afgrænsningen af det relevante produktmarked og bør tages i betragtning i analysen heraf⁽⁴⁾.

- lighedspunkter mellem de pågældende ydelser
- prisforskelle mellem to ydelser
- omkostninger ved at skifte fra den ene til den anden potentielt konkurrerende ydelse
- fast eller indgroet præference hos forbrugerne for en type ydelse frem for en anden
- branchens (f.eks. brancheorganisationers) klassificering af ydelserne.

⁽¹⁾ NB: Forudsat at ansøgeren har givet alle de af de krævede oplysninger, som kunne fremskaffes på ansøgningstidspunktet, er den omstændighed, at parterne senere agter at fremlægge yderligere oplysninger eller dokumentation, ikke til hinder for, at ansøgningen er gyldigt indgivet.

⁽²⁾ Se listen i tillæg II.

⁽³⁾ Se Kommissionens meddelelse om definitionen af det relevante marked ved anvendelsen af Fællesskabets konkurrenceret (EFT C 372 af 9. 12. 1997, s. 5).

⁽⁴⁾ Denne liste er ikke udtømmende, og ansøgerne kan fremdrage andre faktorer.

Det relevante geografiske marked er det område, på hvilket de implicerede virksomheder udbyder deres varer eller ydelser, som frembyder tilstrækkeligt homogene konkurrencevilkår, og som kan adskilles fra tilgrænsende geografiske områder, navnlig på grund af væsentlige forskelle i konkurrencevilkårene.

Blandt de faktorer, der er relevante for afgrænsningen af det relevante geografiske marked, indgår⁽¹⁾ de pågældende ydelsers art og beskaffenhed, eventuelle barrierer for adgangen til dette marked og forbrugerpræferencer samt større forskelle mellem virksomhedernes markedsandele og større prisforskelle i tilgrænsende områder.

- 5.1. I lyset af det ovenstående bedes De angive, hvilken definition af det eller de relevante produkt-marked(er) Kommissionen efter Deres opfattelse bør lægge til grund ved sin behandling af ansøgningen.

De bedes i Deres svar begrunde Deres opfattelse og beskrive, hvordan der er taget hensyn til de ovenstående faktorer. I særdeleshed bedes De angive, hvilke nærmere bestemte varer eller ydelser der direkte berøres af aftalen, og angive, hvilke former for ydelser De betragter som værende substituerbare i Deres markedsdefinition.

I de nedenfor anførte spørgsmål er udtrykket »det relevante produktmarked« baseret på denne definition.

- 5.2. De bedes angive, hvilken definition af det eller de relevante geografiske marked(er) Kommissionen efter Deres opfattelse bør lægge til grund ved sin behandling af ansøgningen. I Deres svar bedes De begrunde Deres opfattelse og beskrive, hvordan der er taget hensyn til de ovenstående faktorer. I særdeleshed bedes De angive, i hvilke lande parterne er aktive på det eller de relevante produkt-marked(er), og hvis De mener, at det relevante geografiske marked er mere omfattende end de enkelte EF-medlemsstater eller EFTA-staternes område, som parterne er aktive i, bedes De begrunde denne opfattelse.

I de nedenstående spørgsmål er udtrykket »det relevante geografiske marked« baseret på denne definition.

Del 6

Virksomheder tilhørende samme koncern og aktive på samme markeder som parterne

- 6.1. For hver aftalepart angives alle virksomheder tilhørende samme koncern, der er:

6.1.1. aktive på det eller de relevante produktmarked(er)

6.1.2. aktive på markeder, der grænser op til det eller de relevante produktmarked(er) (f.eks. inden for varer eller ydelser, der er ufuldstændigt og delvis substituerbare med dem, der indgår i Deres definition af det relevante produktmarked).

Sådanne virksomheder skal angives, også selv om de sælger de pågældende varer eller ydelser på andre geografiske områder end dem, hvor parterne i den anmeldte aftale er aktive. Angiv enhver sådan virksomheds navn og registrerede hjemsted og oplys, hvilke varer eller ydelser den beskæftiger sig med og i hvilket geografisk område.

Del 7

Parternes position på de relevante produktmarkeder

Oplysningerne i denne del skal gives for alle parterne og for de koncerner, parterne tilhører. Det er ikke tilstrækkeligt kun at give oplysningerne for de enkeltvirksomheder, der er direkte impliceret i aftalen.

- 7.1. For hvert af de relevante produktmarkeder, De har identificeret i Deres svar i punkt 5.1, bedes De angive:

7.1.1. parternes markedsandele på det relevante geografiske marked i de forudgående tre år

7.1.2. såfremt der er forskel på markedsandelens størrelse, angives parternes markedsandele a) inden for EØS som helhed, b) inden for EF, c) inden for EFTA og d) i hver EF-medlemsstat og EFTA-stat i de forudgående tre år⁽²⁾. For markedsandele på under 20 % er det tilstrækkeligt at angive, om de ligger i størrelsesordenen 0-5 %, 5-10 % eller 15-20 %.

⁽¹⁾ Denne liste er ikke udtømmende, og ansøgerne kan fremdrage andre faktorer.

⁽²⁾ Er det relevante geografiske marked defineret som et verdensmarked, skal oplysningerne gives for EØS, EF, EFTA-staterne og hver EF-medlemsstat. Er det relevante geografiske marked defineret som EF, skal oplysningerne gives for EØS, EFTA-staterne og hver medlemsstat. Er markedet defineret som et nationalt marked, skal oplysningerne gives for EØS, EF og EFTA-staterne.

Ved besvarelsen af disse spørgsmål kan markedsandelen beregnes enten i værdi eller mængde. Alle tal skal begrundes. Ved hvert svar skal De således angive markedets samlede værdi/volumen samt hver af parternes omsætning/salg. Kilden til disse oplysninger skal også angives (f.eks. officielle statistikker, skøn osv.), og så vidt muligt vedlægges kopier af disse statistikker m.v.

Del 8

Konkurrenternes og kundernes position på de relevante produktmarkeder

De oplysninger, der skal gives i denne del, skal gives for parternes koncerner som helhed og ikke blot for de enkelte virksomheder, der er direkte impliceret i aftalen.

For det (alle de) relevante produkt- og geografiske marked(er), hvor parterne tilsammen har en markedsandel på over 15 %, gives følgende oplysninger:

- 8.1. Oplys, hvem der er parternes fem største konkurrenter, med angivelse af virksomhedernes navn og Deres bedste skøn over deres markedsandel på det (de) relevante geografiske marked(er). De bedes desuden angive hver virksomheds adresse, telefon- og telefaxnummer samt så vidt muligt navn på en kontaktperson i den.
- 8.2. Oplys, hvem der er hver af parternes fem største kunder, med angivelse af kundens navn, adresse, telefon- og telefaxnummer samt navn på en kontaktperson.

Del 9

Adgangsforhold og potentiel konkurrence på det relevante produkt- og geografiske marked

For det (alle de) relevante produkt- og geografiske marked(er), hvor parterne tilsammen har en markedsandel på over 15 %, bedes De give følgende oplysninger:

- 9.1. Angiv de forskellige faktorer, der har betydning for adgangen til det relevante produktmarked i denne sag (dvs. hvilke hindringer der ligger i vejen for, at virksomheder, som ikke for øjeblikket tilbyder ydelser på dette marked, kan trænge ind på det). Ved beskrivelsen heraf bedes følgende forhold belyst, for så vidt de er relevante:
 - i hvilket omfang er adgangen til markedet påvirket af godkendelseskrav eller standarder af enhver art? Findes der nogen lovgivningsbetingede barrierer for adgangen til dette marked?
 - i hvilket omfang påvirkes adgangen til markedet af, at det er nødvendigt at råde over en transportinfrastruktur?
 - i hvilket omfang påvirkes adgangen til markedet af adgangen til rullende materiel, skibe, fly eller andre transportmidler, som er nødvendige for at levere de pågældende ydelser?
 - i hvilket omfang påvirkes adgangen til markedet af langvarige kontrakter mellem en virksomhed og dennes leverandører/kunder?
 - hvilken rolle spiller forskning og udvikling, herunder specielt licenser på patenter, knowhow og andre rettigheder på dette marked?
- 9.2. Angiv de forskellige faktorer, der har betydning for adgangen til det relevante geografiske marked i denne sag (dvs. hvilke hindringer der ligger i vejen for, at virksomheder, der allerede opererer på det relevante produktmarked, men gør det uden for det relevante geografiske marked, kan gå ind på det relevante geografiske marked). De bedes begrunde svaret og belyse følgende forhold, hvor de er relevante:
 - lovbetingsede adgangsbarrierer, f.eks. i form af told, kvoter osv.
 - lokale specifikationer og tekniske krav
 - offentlig indkøbspolitik
 - adgang til lokale distributions- og detailsalgfaciliteter
 - nødvendigheden af at have adgang til transportinfrastrukturer
 - indgroede præferencer hos forbrugerne for lokale mærker eller produkter
 - sprogbarrierer.

- 9.3. Er det i løbet af de seneste tre år lykkedes nogen ny virksomhed at komme ind på det relevante produktmarked i geografiske områder, hvor parterne er aktive? Ved besvarelsen af dette spørgsmål bedes der taget hensyn til såvel indtrængning på det relevante produktmarked som indtrængning på det relevante geografiske område. Hvis ja, bedes De angive, hvilke virksomheder der er tale om (navn, adresse, telefon- og telefaxnummer samt så vidt muligt navn på kontaktperson), og give Deres bedste skøn over den pågældende virksomheds markedsandel på det relevante produkt- og geografiske marked.

KAPITEL III

Afsluttende spørgsmål

Del 10

Begrundelse for Deres ansøgning om negativattest

Ansøger De om negativattest, bedes De oplyse:

- 10.1. hvorfor De ansøger om negativattest, dvs. hvilke af aftalens eller adfærdens bestemmelser eller virkninger De mener kan give anledning til tvivl om, hvorvidt de er forenelige med EF's og/eller EØS' konkurrenceregler. Formålet med disse oplysninger er at give Kommissionen det bedst mulige indblik i, hvad det er for punkter i Deres aftale eller adfærd, De ønsker afklaret ved en negativattest.

Under de følgende tre punkter bedes De derefter redegøre for de relevante omstændigheder og grunde til, at De mener, at Deres aftale ikke falder ind under EF-traktatens artikel 85, stk. 1, eller artikel 86 og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, eller artikel 54, dvs.:

- 10.2. hvorfor aftalen ikke har til følge eller til formål at forhindre, begrænse eller fordreje konkurrencen på fællesmarkedet eller på EFTA-staternes område mærkbart, eller hvorfor Deres virksomhed ikke indtager eller ikke misbruger en dominerende stilling
- 10.3. hvorfor aftalen ikke har til følge eller til formål at forhindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for EØS mærkbart, eller hvorfor Deres virksomhed ikke indtager eller ikke misbruger en dominerende stilling
- 10.4. hvorfor aftalen ikke er egnet til at påvirke handelen mellem medlemsstater eller mellem Fællesskabet og en eller flere EFTA-stater eller mellem EFTA-stater mærkbart.

Del 11

Begrundelse for Deres ansøgning om fritagelse

Hvis De ansøger om fritagelse efter artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 85, stk. 3, i EF-traktaten og/eller artikel 53, stk. 3, i EØS-aftalen, bedes De oplyse:

- 11.1. hvordan aftalen bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen og/eller fremme den tekniske eller økonomiske udvikling. De bedes navnlig forklare, hvordan aftalen bidrager til at forbedre transportydelsernes kvalitet eller til at fremme en øget kontinuitet og stabilitet i dækningen af transportbehov på markeder, hvor udbud og efterspørgsel er underlagt betydelige sæsonmæssige svingninger, eller til at øge virksomhedernes produktivitet.

Navnlig bedes De begrunde, hvorfor samarbejdet ventes at give disse fordele — råder aftaleparterne f.eks. over komplementære teknologier eller distributionssystemer, der kan føre til betydelige synergieffekter? (hvis ja, hvilke?). Oplys desuden, om ansøgerne i forbindelse hermed har udarbejdet rapporter, analyser m.v. om aftalens gennemførlighed og de fordele, den kan ventes at give, og om der i dem blev opstillet skøn over de besparelser eller effektivitetsgevinster, de kan give. De bedes vedlægge kopier af sådanne rapporter eller analyser

- 11.2. hvordan forbrugerne vil få en rimelig andel af de fordele, som disse forbedringer eller fremskridt vil resultere i. De bedes navnlig forklare, hvordan aftalen tilgodeser transportbrugernes interesser
- 11.3. hvorfor alle aftalens konkurrencebegrænsende bestemmelser er nødvendige for at nå de under punkt 11.1 angivne mål (hvis De påberåber Dem indsigelsesproceduren, er det særlig vigtigt, at De anfører og begrundet de konkurrencebegrænsende bestemmelser, der er mere vidtgående end dem, der automatisk er fritaget efter den relevante forordning). De bedes i den forbindelse forklare, hvorfor de fordele i forbindelse med aftalen, som De angav ovenfor under punkt 11.1, ikke kan opnås eller ikke kan opnås så hurtigt eller effektivt eller kun med større omkostninger eller mindre vished for succes, dels uden aftalen som helhed, og dels uden de bestemmelser og klausuler i aftalen, som De har angivet i Deres svar i punkt 4.2
- 11.4. hvorfor aftalen ikke udelukker konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende ydelser.

Del 12

Bilag

Originaleksemplaret af ansøgningen skal udfærdiges og indsendes. Sammen med ansøgningen indsendes den seneste udgave af alle de aftaler, ansøgningen vedrører, samt:

- a) 17 kopier af selve ansøgningen
- b) 3 eksemplarer af alle aftaleparternes årsberetninger og regnskaber for de seneste tre år
- c) 3 kopier af de seneste internt eller eksternt udarbejdede langsigtede markedsundersøgelser eller planlægningsdokumenter til brug for vurdering eller analyse af de berørte markeder, hvad angår konkurrenceforhold, konkurrenter (aktuelle og potentielle) og markedsvilkår. Ophavsmandens navn og stilling bør være angivet på samtlige bilag
- d) 3 kopier af alle rapporter og analyser, der er udarbejdet af eller for medarbejdere eller ledere i virksomhederne, med henblik på evaluering af aftalen.

Del 13

Erklæring

Ansøgningen afsluttes af følgende erklæring, der skal underskrives af eller på vegne af alle ansøgere.

»Undertegnede erklærer, at oplysningerne i denne ansøgning efter deres bedste overbevisning er korrekte, at der er medsendt fuldstændige eksemplarer/kopier af alle dokumenter, der kræves på TR-skemaet, og som har kunnet fremskaffes af den koncern, ansøgeren tilhører, at alle skøn er angivet som skøn og foretaget efter bedste overbevisning på grundlag af alle kendte forhold, og at alle antagelser er fremsat i god tro.

Undertegnede er bekendte med bestemmelserne i artikel 22, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 19, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 12, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 3975/87.

Sted og dato:

Underskrift:»

De underskrivendes navn og stilling bedes anført her:

Ikke underskrevne ansøgninger er ugyldige.

*Tillæg I*ORDLYDEN AF EF-TRAKTATENS ARTIKEL 85 OG 86, EØS-AFTALENS ARTIKEL 53, 54 OG 56
SAMT ARTIKEL 2, 3 OG 4 I PROTOKOL 22 TIL EØS-AFTALEN**EF-traktatens artikel 85**

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, er uforenelige med fællesmarkedet og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

- a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser
- b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer
- c) opdeling af markeder eller forsyningskilder
- d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen
- e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

2. De aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan dog erklæres uanvendelige på:

- enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder
- enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og
- enhver samordnet praksis eller kategori deraf

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved, og uden at der:

- a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål
- b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

EF-traktatens artikel 86

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf er uforenelig med fællesmarkedet og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem medlemsstater herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå i:

- a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser
- b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne
- c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen
- d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

EØS-aftalens artikel 53

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem de kontraherende parter, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for det af denne aftale omfattede område, er uforenelige med denne aftales funktion og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

- a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser
- b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer

- c) opdeling af markeder eller forsyningskilder
- d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen
- e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

2. Aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan dog erklæres uanvendelige på:

- enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder
- enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og
- enhver samordnet praksis eller kategori deraf

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel i fordelene herved, og uden at der:

- a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål
- b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrence for en væsentlig del af de pågældende varer.

EØS-aftalens artikel 54

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på det af denne aftale omfattede område eller en væsentlig del heraf er uforenelig med denne aftales funktion og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem de kontraherende parter herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå af:

- a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgsspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser
- b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne
- c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen
- d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

EØS-aftalens artikel 56

1. Tilsynsmyndighederne træffer beslutning i enkelttilfælde henhørende under artikel 53 i denne aftale i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- a) EFTA-Tilsynsmyndigheden træffer beslutning i enkelttilfælde, hvor kun handelen mellem EFTA-stater påvirkes
- b) EFTA-Tilsynsmyndigheden træffer beslutning som fastsat i bestemmelserne i artikel 58, protokol 21 og gennemførelsesbestemmelserne dertil, protokol 23 og bilag XIV i tilfælde, hvor de berørte virksomheders omsætning på EFTA-staternes område udgør 33 % eller derover af deres omsætning på det af denne aftale omfattede område, jf. dog litra c)
- c) Europa-Kommissionen træffer beslutning i øvrige tilfælde såvel som i tilfælde omtalt i litra b), når handelen mellem EF-medlemsstater påvirkes, under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 58, protokol 21, protokol 23 og bilag XIV.

2. I enkelttilfælde, henhørende under artikel 54 træffes beslutningen af tilsynsmyndigheden på det område, hvor den dominerende stilling er blevet påvist. Reglerne i stk. 1, litra b) og c), finder kun anvendelse, hvis den dominerende stilling består på begge tilsynsmyndigheders områder.

3. I enkelttilfælde, henhørende under stk. 1, litra c), hvor virkningerne for handelen mellem EF-medlemsstater eller konkurrencen inden for Fællesskabet ikke er mærkbare, træffer EFTA-Tilsynsmyndigheden beslutning.

4. Udtrykkene »virksomhed« og »omsætning« er med henblik på anvendelsen af denne artikel defineret i protokol 22.

Artikel 2, 3 og 4 i protokol 22 til EØS-aftalen*Artikel 2*

»Omsætning« som omhandlet i aftalens artikel 56 omfatter de berørte virksomheders provenu fra salg af varer og præstation af tjenesteydelser i sidste regnskabsår inden for det område, der er omfattet af aftalen, i forbindelse med deres ordinære drift, med fradrag af salgsrabatter samt merværdiafgift og andre direkte omsætningsrelaterede afgifter.

Artikel 3

I stedet for omsætningen anvendes:

- a) for kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder: deres statussum ganget med forholdet mellem tilgodehavender hos kreditinstitutter og hos kunder som følge af forretninger med valutaindlændinge inden for aftalens område, og den samlede størrelse af disse tilgodehavender
- b) for forsikringsselskaber: værdien af bruttopræmier modtaget fra valutaindlændinge inden for aftalens område, som omfatter samtlige modtagne eller fremtidige beløb i henhold til forsikringsaftaler, der er tegnet af disse selskaber eller for deres regning, herunder udgående genforsikringspræmier, efter fradrag af skatter eller skattelignende afgifter, der opkræves på grundlag af præmiebeløbet eller forsikringssummen.

Artikel 4

1. Uanset den definition af omsætning, der er relevant for anvendelsen af aftalens artikel 56, således som den findes i denne protokols artikel 2, udgøres den relevante omsætning
 - a) for så vidt angår aftaler, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og samordnet praksis vedrørende distribution og leveringsordninger mellem ikke-konkurrerende virksomheder af provenuet fra salg af varer eller præstation af tjenesteydelser, der er omfattet af den pågældende aftale, vedtagelse eller samordnede praksis, samt fra andre varer eller tjenesteydelser, der af brugerne opfattes som værende af samme art i betragtning af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål
 - b) for så vidt angår aftaler, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og samordnet praksis vedrørende ordninger for overførsel af teknologi mellem ikke-konkurrerende virksomheder af provenuet af salg af varer eller præstation af tjenesteydelser som følge af den teknologi, som er omfattet af den pågældende aftale, vedtagelser eller samordnede praksis, samt provenuet fra salg af de varer eller præstation af de tjenesteydelser, som den pågældende teknologi er beregnet til at forbedre eller erstatte.
2. Hvis omsætningen fra salg af varer eller præstation af tjenesteydelser på det tidspunkt, hvor de i stk. 1, litra a) og b), nævnte ordninger blev bragt i stand, imidlertid ikke kan opgøres, finder den almindelige bestemmelse i artikel 2 anvendelse.

Tillæg II

LISTE OVER RELEVANTE RETSAKTER

(pr. 1. februar 1999)

(Hvis De mener, at Deres aftale muligvis ikke behøver at blive anmeldt efter en af disse forordninger eller meddelelser, anbefales det, at De skaffer Dem et eksemplar af den pågældende forordning eller meddelelse).

Gennemførelsesforordninger ⁽¹⁾

- Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT L 175 af 23. 7. 1968, s. 1), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.
- Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport (EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 4), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.
- Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 af 14. december 1987 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren (EFT L 374 af 31. 12. 1987, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2410/92 (EFT L 240 af 24. 8. 1992, s. 18).
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2843/98 af 22. december 1998 om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med ansøgninger og anmeldelser indgivet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87 om anvendelse af konkurrencereglerne i transportsektoren.

Gruppefritagelsesforordninger

- Artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT L 175 af 23. 7. 1968, s. 1), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse (gruppefritagelse for små og mellemstore virksomheder).
- Artikel 3 og 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport (EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 4), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse (fritagelse for aftaler mellem rederier om fælles linjefarter og fritagelse for aftaler mellem transportbrugere og konferencer om linjefart).
- Kommissionens forordning (EF) nr. 870/95 af 20. april 1995 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier) i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 479/92 (EFT L 89 af 21. 4. 1995, s. 7), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1617/93 af 25. juni 1993 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler og samordnet praksis vedrørende fælles udarbejdelse og samordning af fartplaner, fælles drift, konsultationer om passager- og fragttakster inden for ruteflyvning samt tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i lufthavne (slots) (EFT L 155 af 26. 6. 1993, s. 18), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1523/96 (EFT L 190 af 31. 7. 1996, s. 11). Se desuden meddelelsen om procedurer ved meddelelser til Kommissionen i henhold til artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 1617/93 (EFT C 177 af 29. 6. 1993, s. 6).

⁽¹⁾ Med hensyn til de procedureregler, EFTA-Tilsynsmyndigheden anvender, henvises til artikel 3 i protokol 21 til EØS-aftalen og de relevante bestemmelser i protokol 4 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol.

Meddelelser af generel karakter⁽¹⁾

- Kommissionens meddelelse om aftaler, vedtagelser og samordnet praksis angående samarbejde mellem virksomheder (EFT C 75 af 29. 7. 1968, s. 3, berigtiget i EFT C 84 af 28. 8. 1968, s. 14). Heri defineres de former for samarbejde om markedsundersøgelser, regnskaber, forskning og udvikling, fælles brug af produktions-, lager- eller transportfaciliteter, ad hoc-konsortier, salgs- eller serviceaftaler, reklamer eller kvalitetsmærker, som Kommissionen anser for ikke at falde ind under forbuddet i artikel 85, stk. 1.
- Kommissionens meddelelse om bedømmelse af underleveranceaftaler i forhold til traktatens artikel 85, stk. 1 (EFT C 1 af 3. 1. 1979, s. 2).
- Kommissionens meddelelse om vurdering i forhold til EF-traktatens artikel 85 af joint venture-selskaber oprettet i samarbejdsøjemed (EFT C 43 af 16. 2. 1993, s. 2). Heri opstilles principperne for vurderingen af joint ventures.
- Kommissionens meddelelse om afklaring af Kommissionens henstillinger om anvendelsen af konkurrencereglerne på nye transportinfrastrukturprojekter (EFT C 298 af 30. 9. 1997, s. 5).
- Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT C 207 af 18. 7. 1996, s. 4).
- Kommissionens meddelelse om interne procedureregler for behandling af anmodninger om aktindsigt i sager angående EF-traktatens artikel 85 og 86, EKSF-traktatens artikel 65 og 66 samt Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 (EFT C 23 af 23. 1. 1997, s. 3).
- Meddelelse om aftaler af ringe betydning, der ikke falder ind under EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (*bagatelaftaler*) (EFT C 372 af 9. 12. 1997, s. 13).
- Kommissionens meddelelse om afgrænsning af det relevante marked i forbindelse med Fællesskabets konkurrenceret (EFT C 372 af 9. 12. 1997, s. 5).

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer har udgivet en samling (pr. 30. juni 1994) af disse tekster (ref. Vol. I: ISBN 92-826-6759-6, katalognr. CM-29-93-A01-DA-C). Teksterne findes desuden på GD IV's hjemmeside,

<http://europa.eu.int/comm/dg04>.

I medfør af EØS-aftalen gælder de også i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

⁽¹⁾ Se også de tilsvarende meddelelser offentliggjort af EFTA-Tilsynsmyndigheden.

Tillæg III

LISTE OVER MEDLEMSSTATER OG EFTA-STATER, ADRESSE PÅ KOMMISSIONEN OG EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN, LISTE OVER KOMMISSIONENS PRESSE- OG INFORMATIONSKONTORER I EU OG I EFTA-STATERNE SAMT ADRESSER PÅ DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER I EFTA-STATERNE

På tidspunktet for udarbejdelsen af dette bilag har EU følgende medlemsstater: Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige.

På tidspunktet for udarbejdelsen af dette bilag var følgende EFTA-stater kontraherende medlemmer af EØS-aftalen: Island, Liechtenstein og Norge.

Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence har følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Tlf. (32-2) 299 11 11
<http://europa.eu.int/comm/dg04>

EFTA-Tilsynsmyndighedens konkurrencedirektorat har følgende adresse:

EFTA-Tilsynsmyndigheden
Konkurrence- og Statstilskudsdirektoratet
Rue de Trèves/Trierstraat 74
B-1040 Bruxelles/Brussel
Tlf. (32-2) 286 18 11
Fax (32-2) 286 18 00
<http://www.efta.int>

Kommissionen har følgende presse- og informationskontorer i medlemsstaterne:

BELGIEN

Commission Européenne/Europese Commissie
Bureau en Belgique/Bureau in België
Rue Archimède/Archimedesstraat 73
B-1040 Bruxelles/Brussel
Tlf. (32-2) 295 38 44
Fax (32-2) 295 01 66
<http://europa.eu.int/comm/represent/be>

DANMARK

Europa-Kommissionen
Repræsentation i Danmark
Østergade 61 (Højbrohus)
Postboks 144
DK-1004 København K
Tlf. (45) 33 14 41 40
Fax (45) 33 11 12 03
<http://europa.eu.int/dk>

TYSKLAND

Europäische Kommission
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland
Zitelmannstraße 22
D-53113 Bonn
Tlf. (49-228) 53 00 90
Fax (49-228) 530 09-50, 530 09-12

Europäische Kommission
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland
— Vertretung in Berlin
Kurfürstendamm 102
D-10711 Berlin 31
Tlf. (49-30) 896 09 30
Fax (49-30) 892 20 59

Europäische Kommission
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland
— Vertretung in München
Erhardtstraße 27
D-80331 München
Tlf. (49-89) 202 10 11
Fax (49-89) 202 10 15
<http://www.eu-kommission.de>

GRÆKENLAND

Evropaiki Epitropi
Antiprosopia stin Ellada
2 Vassilissis Sofias
GR-10674 Athina
Tlf. (30-1) 725 10 00
Fax (30-1) 724 46 20
<http://www.forthnet.gr/ee>

SPANIEN

Comisión Europea
Representación en España
Paseo de la Castellana, 46
E-28046 Madrid
Tlf. (34) 914 31 57 11
Fax (34) 914 32 17 64

Comisión Europea
Representación en Barcelona
Av. Diagonal, 407 bis, Planta 18
E-08008 Barcelona
Tlf. (34) 934 15 81 77
Fax (34) 934 15 63 11
<http://www.euroinfo.cce.es>

FRANKRIG

Commission Européenne
Représentation en France
288, boulevard Saint-Germain
F-75007 Paris
Tlf. (33) 1 40 63 38 00
Fax (33) 1 45 56 94 17/18/19

Commission Européenne
Représentation à Marseille
2, rue Henri Barbusse (CMCI)
F-13241 Marseille, Cedex 01
Tlf. (33) 4 91 91 46 00
Fax (33) 4 91 90 98 07
<http://europa.eu.int/france>

IRLAND

European Commission
Representation in Ireland
Dawson street 18
Dublin 2
Ireland
Tlf. (353-1) 662 51 13
Fax (353-1) 662 51 18

ITALIEN

Commissione Europea
Rappresentanza in Italia
Via Poli 29
I-00187 Roma
Tlf. (39-6) 69 99 91
Fax (39-6) 679 16 58, 679 36 52

Commissione Europea
Ufficio di Milano
Corso Magenta 59
I-20123 Milano
Tlf. (39-2) 467 51 41
Fax (39-2) 480 12 535

LUXEMBOURG

Commission Européenne
Représentation au Luxembourg
Bâtiment Jean-Monnet
Rue Alcide de Gasperi
L-2920 Luxembourg
Tlf. (352) 43 01-34935
Fax (352) 43 01-34433

NEDERLANDENE

Europese Commissie
Bureau in Nederland
Korte Vijverberg 5
NL-2513 AB Den Haag
Nederland
Tlf. (31-70) 346 93 26
Fax (31-70) 364 66 19
<http://www.dds.nl/plein/europa>

ØSTRIG

Europäische Kommission
Vertretung in Österreich
Kärtner Ring 5-7
A-1010 Wien
Tlf. (43-1) 516 18
Fax (43-1) 513 42 25
<http://www.europa.or.at>

PORTUGAL

Comissão Europeia
Gabinete em Portugal
Centro Europeu Jean Monnet
Largo Jean Monnet, 1-10º
P-1250 Lisboa
Tlf. (351-1) 350 98 00
Fax (351-1) 350 98 01/02/03
<http://euroinfo.ce.pt>

FINLAND

Euroopan komissio/Europeiska kommissionen
Suomen edustusto/Representationen i Finland
Pohjoisesplanadi/Norra esplanaden 31
FIN-00100 Helsinki/Helsingfors
Tlf. (358-9) 622 65 44
Fax (358-9) 65 67 28 (presse og information)

SVERIGE

Europeiska Kommissionen
Representation i Sverige
Nybrogatan 11, Box 7323
S-10390 Stockholm
Tlf. (46-8) 562 444 11
Fax (46-8) 562 444 12
<http://www.eukomm.se>

DET FORENEDE KONGERIGE

European Commission
Representation in the United Kingdom
Jean Monnet House
8 Storey's Gate
London SW1 P3 AT
United Kingdom
Tlf. (44-171) 973 19 92
Fax (44-171) 973 19 00, 973 19 10

European Commission
Representation in Northern Ireland
9/15 Bedford Street (Windsor House)
Belfast BT2 7EG
United Kingdom
Tlf. (44-1232) 24 07 08
Fax (44-1232) 24 82 41

European Commission
Representation in Wales
4 Cathedral Road
Cardiff CF1 9SG
United Kingdom
Tlf. (44-1222) 37 16 31
Fax (44-1222) 39 54 89

European Commission
Representation in Scotland
9 Alva Street
Edinburgh EH2 4PH
United Kingdom
Tlf. (44-131) 225 20 58
Fax (44-131) 226 41 05
<http://www.cec.org.uk>

Kommissionen har følgende presse- og informationskontorer i EFTA-staterne:

NORGE

Europa-Kommissionens delegation i Norge
Haakon VII's Gate 10 (9. sal)
N-0161 Oslo
Tlf. (47-22) 83 35 83
Fax (47-22) 83 40 55

Formularer til anmeldelser og ansøgninger samt mere udførlige oplysninger om EU's konkurrenceregler kan også fås ved henvendelse til følgende kontorer:

ISLAND

Samkeppnisstofnun (Icelandic Competition Authority)
Laugavegi 118
Pósthólf 5120
IS-125 Reykjavík
Tlf. (354-5) 527 422
Fax (354-5) 627 442

LIECHTENSTEIN

Amt für Volkswirtschaft (Office of National Economy)
Gerberweg 5
FL-9490 Vaduz
Tlf. (41-75) 236 68 73
Fax (41-75) 236 68 89

NORGE

Den Norske Konkurrencestyrelse
Boks 8132 Dep.
N-0033 Oslo
Tlf. (47-22) 40 09 00
Fax (47-22) 40 09 99

BILAG II

FORMULAR TR (B) ⁽¹⁾

Af denne formular med bilag sendes originaleksemplaret samt 17 kopier vedlagt dokumentation for repræsentationsfuldmagt.

Er der ikke afsat plads nok til Deres svar ud for de enkelte spørgsmål, bedes De benytte ekstra ark og herpå nøje angive, hvilket punkt i formularen. De refererer til.

TIL EUROPA-KOMMISSIONEN

Generaldirektoratet for Konkurrence
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

Anmeldelse af en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis efter artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 med henblik på at opnå en erklæring om, at forbuddet i artikel 2 ikke finder anvendelse på grund af en krisesituation som omhandlet i forordningens artikel 6 ⁽²⁾.

I. Oplysninger angående parterne

1. Navn og adresse på den, der indgiver anmeldelsen. Handler denne som repræsentant for andre, angives desuden navn og adresse på den virksomhed eller organisation, vedkommende repræsenterer, samt navn og adresse på dens indehaver(e), for juridiske personers vedkommende navn og adresse på de personer, der tegner dem juridisk.

Der skal vedlægges dokumentation for repræsentantens fuldmagt.

Indgives anmeldelsen af flere personer på vegne af flere virksomheder, skal oplysningerne gives for hver person og virksomhed.

2. Navn og adresse på de virksomheder, der er parter i aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis, og navn og adresse på deres indehavere, for juridiske personers vedkommende navn og adresse på de personer, der tegner dem juridisk (hvis ikke allerede angivet under punkt I.1).

Indgives anmeldelsen ikke på vegne af alle de virksomheder, der er part i aftalen bedes De angive, hvilke skridt der er taget til at underrette disse andre virksomheder om anmeldelsen.

Oplysninger herom kræves ikke, når der er tale om standardaftaler (punkt II.2.b)

3. Er der i henhold til aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis oprettet et firma eller fællesorgan, bedes De angive navn og adresse på dette firma eller fællesorgan samt navn og adresse på de personer, der tegner det.
4. Har et firma eller fællesorgan fået overdraget ansvaret for gennemførelsen af aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis, angives navn og adresse på dette firma eller fællesorgan samt navn og adresse på de personer, der tegner det.

Der vedlægges en kopi af dets vedtægter.

5. Er der tale om en vedtagelse inden for en virksomhedssammenslutning, angives navn og adresse på sammenslutningen samt navn og adresse på de personer, der tegner den.

Der vedlægges en kopi af dens vedtægter.

6. Har virksomhederne hjemsted eller hovedsæde uden for EØS, angives navn og adresse på en repræsentant eller afdeling etableret inden for EØS.

⁽¹⁾ Anmeldelser på Kommissionens formular TR (B) og på EFTA's formular TR (B) er lige gyldige. Enhver henvisning til EFTA-stater skal forstås som henvisning til de EFTA-stater, der er kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

⁽²⁾ Se også den EØS-tilpassede forordning (punkt 10 i bilag XIV til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, herefter benævnt »EØS-aftalen«).

II. Oplysninger om indholdet af aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis

1. Vedrører aftalen, vedtagelsen eller den samordnede aftale transport
 - med jernbane
 - ad landevej
 - ad indre vandvejeeller aktiviteter udøvet i tilknytning til transport?
2. Foreligger aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis i skriftlig form, vedlægges en kopi af dens fulde tekst, jf. dog litra a) eller b):
 - a) Er der kun tale om en rammeaftale eller -vedtagelse vedlægges desuden en kopi af den fulde tekst til de forskellige aftaler og gennemførelsesbestemmelser.
 - b) Er der tale om en standardaftale, dvs. en aftale, som den anmeldende virksomhed regelmæssigt indgår med bestemte personer eller persongrupper, er det kun nødvendigt at vedlægge en kopi af standardaftalen.
3. Foreligger aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis ikke eller kun delvis i skriftlig form, bedes De beskrive dens indhold her:
4. I alle tilfælde oplyses desuden følgende:
 - a) datoen for aftalens, vedtagelsens eller den samordnede praksis' tilblivelse
 - b) datoen for dens ikrafttrædelse og — hvis en sådan er fastsat — datoen for dens udløb
 - c) indgående beskrivelse af den eller de transportydelser, som aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis vedrører, eller ethvert andet indhold af den
 - d) formålet med aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis
 - e) betingelser for optagelse, udtræden eller ophør
 - f) eventuelle sanktioner mod deltagende virksomheder (konventionalbøder, eksklusion m.v.)

III. Med hvilke midler søges formålet med aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis virkeliggjort?

1. Angiv, i hvilket omfang aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis vedrører
 - overholdelse af bestemte fragtrater og transport- eller andre vilkår
 - begrænsning af eller kontrol med transportudbud, teknisk udvikling eller investeringer
 - fordeling af transportmarkederne
 - begrænsninger i adgangen til at indgå transportaftaler med tredjemand (eksklusivaftaler)
 - anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme art.
2. Drejer aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis sig om transportydelser
 - a) inden for kun én EU-stat eller EFTA-stat?
 - b) mellem EU-stater?
 - c) mellem EFTA-stater?
 - d) mellem EU og en eller flere EFTA-stater?
 - e) mellem en EU-stat eller en EFTA-stat og tredjelande?
 - f) mellem tredjelande i transit gennem en eller flere EU-stater og/eller en eller flere EFTA-stater?

IV. Hvordan opfylder aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis de betingelser, der skal være opfyldt for at være fritaget fra forbuddet i artikel 2?

Beskriv, hvordan

1. transportmarkedet er præget af forstyrrelser
2. aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis er nødvendig for at mindske disse forstyrrelser
3. aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis ikke udelukker konkurrencen for væsentlige dele af det pågældende transportmarked.

V. Angiv, om De agter at fremlægge yderligere argumenter og på hvilke punkter

Undertegnede erklærer, at oplysningerne ovenfor og i bilaget er korrekte. Undertegnede er bekendt med bestemmelserne i artikel 22, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1017/68.

Sted og dato:

Underskrift:

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2844/98

af 22. december 1998

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1587/98 om en ordning for godtgørelse af de meromkostninger ved afsætning af visse fiskerivarer fra Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer og de franske oversøiske departementer Guyana og Réunion, der er en følge af disse områders beliggenhed i Fællesskabets yderste periferi

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1587/98 af 17. juli 1998 om en ordning for godtgørelse af de meromkostninger ved afsætning af visse fiskerivarer fra Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer og de franske oversøiske departementer Guyana og Réunion, der er en følge af disse områders beliggenhed i Fællesskabets yderste periferi ⁽¹⁾, særlig artikel 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽³⁾, særlig artikel 6, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at fastsætte gennemførelsesbestemmelserne til den ordning, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1587/98, med henblik på at fastlægge detaljerede bestemmelser vedrørende ydelse af EF-støtte til de foranstaltninger, der er fastsat i den pågældende forordning, især hvad angår fremgangsmåderne i forbindelse med udbetaling samt kontrol af og tilsyn med foranstaltningerne;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fiskerivarer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelserne vedrørende den i forordning (EF) nr. 1587/98 omhandlede godtgørelsesordning for 1998, 1999, 2000 og 2001.

Artikel 2

1. Hvad Azorerne og Madeira angår, kan de berørte erhvervsdrivende anvende tun med oprindelse i de andre medlemsstater, såfremt den årlige samlede kvote på

15 000 tons ikke nås med de fangster, der tages af fartøjer, som er registreret i havnene på Azorerne og/eller Madeira.

2. For alle områderne er de årlige maksimumsmængder for de forskellige arter fastsat i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1587/98.

3. I Guyana udbetales godtgørelsen til producenterne for de af dem producerede mængder.

De pågældende mængder udtrykkes i hele rejeækvivalenter, idet de multipliceres med en koefficient på 1,6, når der er tale om rejer uden hoved.

4. På Réunion udbetales godtgørelsen til eksportørerne for de af dem eksporterede mængder.

De pågældende mængder udtrykkes i hele fiskeækvivalenter (renset fisk med hoved), idet de multipliceres med en forarbejdningskoefficient på 1,15, når der er tale om renset fisk uden hoved (VDK), og med en forarbejdningskoefficient på 1,65, når fiskene eksporteres som stykker.

5. Der ydes ikke nogen godtgørelse for de mængder tun, der har oprindelse i tredjelande.

Artikel 3

1. Den landbrugsomregningskurs, der anvendes på støttebeløbet, er kursen den første dag i den måned, hvor produkterne reelt overtages

a) af den første køber ved afsætning i fersk tilstand eller af den berørte industrivirksomhed, når det gælder Azorerne og Madeira

b) af den første køber ved afsætning i fersk tilstand, nedfrysningsevne eller en eventuel forarbejdningsvirksomhed, når det gælder De Kanariske Øer.

2. For Guyana omregnes støttebeløbene ved hjælp af den landbrugsomregningskurs, der var gældende den første dag i den måned, de støtteberettigede produkter blev landet.

3. For Réunion omregnes støttebeløbene ved hjælp af den landbrugsomregningskurs, der var gældende den første dag i den måned, de støtteberettigede produkter blev eksporteret.

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24. 7. 1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

Artikel 4

1. De kompetente nationale myndigheder sikrer sig, at de ansøgninger, de støtteberettigede har indgivet inden en bestemt dato, som myndighederne selv fastsætter, er vedlagt den nødvendige dokumentation til at sikre, at betingelserne i EF-forskrifterne er overholdt.

2. Med hensyn til fordelingen af godtgørelsen mellem de støtteberettigede tilsender medlemsstaterne Kommissionen de nationale gennemførelsesbestemmelser til denne forordning. Disse bestemmelser skal gøre det muligt at foretage en afbalanceret fordeling mellem de støtteberettigede, hvis de ansøgninger, der indgives til de nationale myndigheder, overstiger de i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1587/98 fastsatte mængder.

Artikel 5

Medlemsstatens kompetente myndigheder udbetaler støtten inden for de tre måneder, der følger efter den måned, hvori fristen for ansøgningens indgivelse udløb.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre, at betingelserne for iværksættelse af ordningen overholdes, og navnlig at aktionen gennemføres på behørig måde. De forpligter sig til at forebygge

og forfølge uregelmæssigheder og til at tilbagekræve uretmæssigt udbetalte beløb.

2. De nationale myndigheder stiller alle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, til rådighed for Kommissionen og træffer alle foranstaltninger, der vil kunne lette den kontrol, som Kommissionen måtte skønne nødvendig, herunder kontrol på stedet.

3. Uanset den kontrol, der gennemføres af medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med de nationale love og administrative bestemmelser, har de personer, Kommissionen giver fuldmagt til at gennemføre kontrol på stedet, adgang til alle dokumenter vedrørende EF's udgifter i forbindelse med denne forordning.

4. Senest fem måneder efter afslutningen af den periode, som støtten blev ydet for, tilsender de nationale myndigheder hvert år Kommissionen en rapport om de producerede og afsatte mængder, der reelt har nydt godt af støtten, og om værdien heraf.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Kommissionens vegne

Emma BONINO

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2845/98

af 22. december 1998

om indførelse af forudgående fællesskabstilsyn med importen af visse jern- og stålprodukter, der er omfattet af EKSF- og EF-traktaterne og har oprindelse i visse tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 af 22. december 1994 om den fælles importordning og om ophævelse af forordning (EF) nr. 518/94⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2315/96⁽²⁾, særlig artikel 11,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande og ophævelse af forordning (EØF) nr. 1765/82, (EØF) nr. 1766/82 og (EØF) nr. 3420/83⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1138/98⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 1,

efter konsultationer i de udvalg, der er nedsat i henhold til ovennævnte forordninger, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2604/97⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 706/98⁽⁶⁾, indførtes der et forudgående fællesskabstilsyn med importen til Fællesskabet af visse jern- og stålprodukter, der er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab;

i henhold til forordning (EF) nr. 3285/94 og (EF) nr. 519/94 er produkter, der er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, undergivet den fælles importordning, og det er derfor nødvendigt, at ordningerne med fællesskabstilsynsforanstaltninger for EKSF-produkter vedtages i overensstemmelse med disse forordninger;

Tyrkiets importtold over for Fællesskabet på alle EKSF-produkter afskaffes den 31. december 1998, hvilket er tidligere end forudset i den bilaterale aftale om handel med produkter henhørende under traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, og derfor bør

alle produkter, der er omfattet af EKSF-traktaten, og som har oprindelse i Tyrkiet, fjernes fra denne forordnings anvendelsesområde;

stålmarkedet i Fællesskabet har i de seneste år været ustabil til dels som følge af importkonkurrence og navnlig fra regioner med en for stor produktionskapacitet og et begrænset forbrug på hjemmemarkedet. Stålmarkedet har siden begyndelsen af 1998 været stærkt forstyrret af følgerne af den finansielle og økonomiske krise i Sydøstasien. De foreliggende økonomiske indikatorer viser følgende tendenser:

- a) Produktion: I 1997 voksede produktionen af råstål i Fællesskabet til 160 mio. tons, eller 8,8 % mere end i 1996. Den voksede vedvarende mellem januar og juli 1998. Produktionen begyndte at falde i august. Den kraftige import af færdige stålprodukter i første halvår, afmatningen i erhvervsaktiviteten i de enkelte forbrugende sektorer, de store lagerbeholdninger og en yderligere indskrænkning af eksporten burde resultere i en produktion af råstål på omkring 160 mio. tons i 1998. Den vil kunne falde let i 1999, eftersom forbruget forventes at falde med 4 % i forhold til 1998.
- b) Import: Importen til Fællesskabet af EKSF-produkter fra alle tredjelande nåede i 1997 op på 12,2 mio. tons, eller 15 % mere end i 1996. I første halvår af 1998 udgjorde importen af EKSF-produkter 10 mio. tons, en stigning på 57,2 % i forhold til samme periode i 1997. Importen af flade produkter voksede med 70 %, lange produkter med 49 % og halvfabrikata med 117 %. Importen af færdigvarer fra den asiatiske region voksede med 0,2 mio. tons i første halvår 1997 til 1,6 mio. tons i samme periode i 1998. Importen voksede også fra lande, der er indirekte berørt af den asiatiske krise. Priserne på visse stålprodukter i Fællesskabet faldt med op til 30 % i 1998 på grund af lavprisimport. Importen forventes at forblive på et højt niveau i 1999.
- c) Eksport: Eksporten af EKSF-produkter faldt med 15 % i 1997 sammenlignet med 1996 og nåede op på 21 mio. tons. I første halvår af 1998 udgjorde eksporten af EKSF-produkter 8,6 mio. tons, dvs. en gennemsnitlig

⁽¹⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 53.

⁽²⁾ EFT L 314 af 4. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 67 af 10. 3. 1994, s. 89.

⁽⁴⁾ EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 351 af 23. 12. 1997, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT L 98 af 31. 3. 1998, s. 8.

nedgang på 18 % sammenlignet med samme periode i 1997. For 1998 som helhed forventes Fællesskabet for første gang at blive nettoimportør af stålprodukter. I 1997 havde Fællesskabet et nettooverskud på 8,5 mio. tons.

d) Lignende tendenser gør sig gældende for visse stålprodukter henhørende under EF-traktaten:

- I 1997 voksede produktionen af smalle bånd i ruller med 16,8 % sammenholdt med 1996. Importen voksede i gennemsnit 2 % i 1997 sammenlignet med 1996. I første halvår af 1998 voksede importen med i gennemsnit 7 % sammenlignet med samme periode i 1997. Denne generelle udvikling dækker imidlertid over den importkonkurrence, der registreredes i visse regioner i Fællesskabet.
- I 1997 voksede produktionen af stålrør med 8,6 % i forhold til 1996. Importen af stålrør voksede i gennemsnit med 1 % i 1997 sammenholdt med 1996. I første halvår af 1998 voksede importen af stålrør til Fællesskabet med gennemsnitlig 34 % sammenholdt med samme periode i 1997;

udviklingstendensen for visse EKSF- og EF-produkter med oprindelse i tredjelande, der er omfattet af denne forordning, truer derfor med at forvolde skade for producenterne i Fællesskabet;

Fællesskabets statistikker over samhandelen med tredjelande foreligger ikke inden for de frister, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 840/96⁽¹⁾, og det er nødvendigt omgående at behandle dette problem;

hensynet til Fællesskabets interesser kræver, at importen af visse stålprodukter undergives forudgående fællesskabstilsyn for at tilvejebringe statistiske oplysninger, som gør det muligt at foretage en hurtig analyse af importudviklingen;

virkeliggørelsen af det indre marked gør det påkrævet at sikre, at de formaliteter, som importører i Fællesskabet skal opfylde, er identiske, uanset hvor toldklareringen af varerne finder sted;

overgang til fri omsætning af de produkter, der er omfattet af denne forordning, bør gøres betinget af, at der fremlægges et tilsynsdokument, som opfylder ensartede kriterier;

medlemsstaternes myndigheder bør på simpel anmodning fra importøren påtage sig det pågældende dokument inden for en bestemt frist, men uden at importøren derved erhverver nogen ret til import; dokumentet bør derfor kun gælde, så længe importbestemmelserne forbliver uændrede;

tilsynsdokumenter, der udstedes med henblik på fællesskabstilsyn, skal være gyldige i hele Fællesskabet, uanset hvilken medlemsstat, der udsteder dem;

medlemsstaterne og Kommissionen udveksler så fuldstændige oplysninger som muligt på grundlag af fællesskabstilsynet;

de nationale myndigheder skal have ansvaret for udstedelsen af tilsynsdokumenter, men under overholdelse af de standardbetingelser, der gælder på fællesskabsniveau;

det skal påpeges, at udstedelsen af et tilsynsdokument for visse jern- og stålprodukter er betinget af, at der fremlægges et eksportdokument i overensstemmelse med de ordninger, der er fastlagt som led i aftaler om dobbeltkontrol, som er indgået med visse tredjelande; nærværende forordning gælder ikke for produkter med oprindelse i de tredjelande, der er omfattet af en sådan ordning med dobbeltkontrol —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar 1999 er overgang til fri omsætning i Fællesskabet af de jern- og stålprodukter henhørende under EKSF- og EF-traktaterne, som er anført i bilag I, betinget af forudgående fællesskabstilsyn i overensstemmelse med artikel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 3285/94 og artikel 9 og 10 i forordning (EF) nr. 519/94. Dette gælder for import med oprindelse i alle ikke-medlemslande, dog ikke produkter med oprindelse i medlemmerne af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), i de lande, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), og i Tyrkiet. Produkter, der er omfattet af en aftale om dobbeltkontrol mellem Fællesskabet og et land, der ikke er medlem af Fællesskabet, er imidlertid omfattet af bestemmelserne i en sådan aftale og ikke af bestemmelserne i denne forordning.

2. Tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning, finder sted på grundlag af Fællesskabets told- og statistiknomenklatur (i det følgende benævnt »den kombinerede nomenklatur« eller »KN«). Oprindelsen af de produkter, der er omfattet af denne forordning, fastlægges i overensstemmelse med gældende regler i Fællesskabet.

Artikel 2

1. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af de produkter, der er omhandlet i artikel 1, er betinget af, at der fremlægges et tilsynsdokument udstedt af de relevante myndigheder i en medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 114 af 8. 5. 1996, s. 7.

2. Det tilsynsdokument, der er omhandlet i stk. 1, udstedes for de ønskede mængder automatisk og uden beregning af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat inden for en frist på højst fem arbejdsdage fra forelæggelsen af en ansøgning fra en importør i Fællesskabet, uanset hvor i Fællesskabet denne er etableret. Den kompetente nationale myndighed anses for at have modtaget denne ansøgning senest tre arbejdsdage efter indgivelsen heraf, medmindre andet bevises.

3. Et tilsynsdokument udstedt af en af de myndigheder, der er anført i bilag II, er gyldigt i hele Fællesskabet.

4. Tilsynsdokumentet udfærdiges på en formular svarende til modellen i bilag I, til forordning (EF) nr. 3285/94 ⁽¹⁾. Importørens ansøgning skal indeholde følgende oplysninger:

- a) ansøgerens fulde navn og adresse (herunder telefon- og telefaxnummer, og eventuelt identifikationsnummer, som anvendes af de kompetente nationale myndigheder), samt momsregistreringsnummer, hvis den pågældende er momspligtig
- b) i givet fald fulde navn og adresse på ansøgerens klarer eller repræsentant (samt telefon- og telefaxnummer)
- c) eksportørens fulde navn og adresse
- d) nøjagtig varebeskrivelse, herunder:
 - deres handelsbetegnelse
 - kode(r) i den kombinerede nomenklatur (KN-kode)
 - oprindelsesland
 - afsendelsesland
- e) nettovægt i kg og også mængde i den foreskrevne enhed, hvor den er forskellig fra nettovægten, efter position i den kombinerede nomenklatur
- f) varernes værdi i euro cif Fællesskabets grænse efter position i den kombinerede nomenklatur
- g) hvorvidt der er tale om sekundavarer eller deklasserede varer ⁽²⁾
- h) forventet periode og sted for toldklareringen
- i) hvorvidt ansøgningen er en gentagelse af en tidligere ansøgning vedrørende samme kontrakt
- j) følgende erklæring, dateret og underskrevet af ansøgeren, hvis efternavn skrives med blokbogstaver:

»Undertegnede bekræfter herved, at de i denne ansøgning afgivne oplysninger er rigtige og afgivet i god tro, og at jeg er etableret i Fællesskabet«.

Importøren fremlægger også en genpart af salgs- eller købskontrakten og af proformafakturaen. På anmodning fremlægger importøren, f.eks. i tilfælde hvor varerne ikke er købt direkte i produktionslandet, et produktionscertifikat udstedt af det stålværk, der har fremstillet varen.

5. Tilsynsdokumenter kan kun anvendes så længe importliberaliseringsordningerne er i kraft med hensyn til de pågældende transaktioner. Med forbehold af mulige ændringer i gældende importforordninger eller af afgørelser, der træffes som led i en aftale eller i forbindelse med forvaltningen af et kontingent:

- fastsættes tilsynsdokumentets gyldighed hermed til fire måneder
- kan uudnyttede eller delvis udnyttede tilsynsdokumenters gyldighed forlænges for en tilsvarende periode.

6. Importøren returnerer tilsynsdokumenter til den udstedende myndighed ved gyldighedsperiodens udløb.

7. På betingelser, som de kompetente myndigheder fastsætter, kan de tillade, at erklæringer eller anmodninger fremsendes eller trykkes elektronisk. De kompetente myndigheder skal imidlertid have adgang til al dokumentation og bevismateriale.

8. Tilsynsdokumentet kan udstedes elektronisk, når blot de berørte toldkontorer har adgang til dokumentet via et edb-net.

Artikel 3

1. Konstateres det, at enhedsprisen i forbindelse med den pågældende transaktion er mindre end 5 % højere eller lavere end den pris, der er angivet i tilsynsdokumentet, eller at den samlede mængde af de produkter, der frembydes til indførsel, overstiger den mængde, der er angivet i tilsynsdokumentet, med mindre end 5 %, er dette ikke til hinder for, at de pågældende produkter kan overgå til fri omsætning.

2. Oplysningerne i ansøgningerne om tilsynsdokumenter og selve dokumenterne er fortrolige. De er forbeholdt de kompetente myndigheder og ansøgeren.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen:

- a) så regelmæssigt og på et så ajourført grundlag som muligt og senest den sidste dag i hver måned nærmere oplysninger om de mængder og værdier (i euro), for hvilke der er udstedt tilsynsdokumenter

⁽¹⁾ Under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19. 6. 1997, s. 1).

⁽²⁾ I henhold til de kriterier, der er fastlagt i EFT C 180 af 11. 7. 1991, s. 4.

- b) senest seks uger efter udgangen af hver måned nærmere oplysninger om importen i den pågældende måned i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EF) nr. 840/96.

Oplysningerne fra medlemsstaterne opdeles på vare, KN-kode og land.

2. Medlemsstaterne giver meddelelse om uregelmæssigheder eller tilfælde af svig, som de konstaterer, og i påkommende tilfælde om grunden til, at de har afvist at udstede et tilsynsdokument.

Artikel 5

Alle meddelelser indgives til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og formidles elektronisk via det integrerede net, der er etableret til dette formål, medmindre det af tvingende tekniske årsager midlertidigt er nødvendigt at benytte andre kommunikationsmidler.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar til den 31. december 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

BILAG I

LISTE OVER PRODUKTER, DER ER UNDERGIVET FORUDGÅENDE TILSYN (1999)

7208 10 00	7210 12 19	7213 91 10	7225 11 00
7208 25 00	7210 20 10	7213 91 20	7225 19 10
7208 26 00	7210 30 10	7213 91 41	7225 19 90
7208 27 00	7210 41 10	7213 91 49	7225 20 20
7208 36 00	7210 49 10	7213 91 70	7225 30 00
7208 37 10	7210 50 10	7213 91 90	7225 40 80
7208 37 90	7210 61 10	7213 99 10	
7208 38 10	7210 69 10	7213 99 90	7226 11 10
7208 38 90	7210 70 31		7226 11 90 ⁽¹⁾
7208 39 10	7210 70 39		7226 19 10
7208 39 90	7210 90 31	7214 20 00	7226 19 30
7208 40 10	7210 90 33	7214 30 00	7226 19 90 ⁽¹⁾
7208 40 90	7210 90 38	7214 91 10	
7208 51 10		7214 91 90	
7208 51 30		7214 99 10	7228 10 10
7208 51 50	7211 13 00	7214 99 31	7228 10 30
7208 51 91	7211 14 10	7214 99 39	7228 20 11
7208 51 99	7211 14 90	7214 99 50	7228 20 19
7208 52 10	7211 19 20	7214 99 61	7228 20 30
7208 52 91	7211 19 90	7214 99 69	7228 30 20
7208 52 99	7211 23 10	7214 99 80	7228 30 41
7208 53 10	7211 23 51	7214 99 90	7228 30 49
7208 53 90	7211 23 91 ⁽¹⁾		7228 30 61
7208 54 10	7211 23 99 ⁽¹⁾	7215 90 10	7228 30 69
7208 54 90	7211 29 20		7228 30 70
7208 90 10	7211 29 50 ⁽¹⁾		7228 30 89
7209 15 00	7211 29 90 ⁽¹⁾	7216 10 00	7228 60 10
7209 16 10	7211 90 11	7216 21 00	7228 70 10
7209 16 90	7211 90 90 ⁽¹⁾	7216 22 00	7228 70 31
7209 17 10		7216 31 11	7228 80 10
7209 17 90		7216 31 19	7228 80 90
7209 18 10	7212 10 10	7216 31 91	
7209 18 91	7212 10 91	7216 31 99	7301 10 00
7209 18 99	7212 20 11	7216 32 11	
7209 25 00	7212 30 11	7216 32 19	Hele
7209 26 10	7212 40 10	7216 32 91	KN-kode 7304 ⁽¹⁾
7209 26 90	7212 40 91	7216 32 99	
7209 27 10	7212 50 31	7216 33 10	Hele
7209 27 90	7212 50 51	7216 33 90	KN-kode 7306 ⁽¹⁾
7209 28 10	7212 60 11	7216 40 10	
7209 28 90	7212 60 91	7216 40 90	
7209 90 10		7216 50 10	7307 93 11 ⁽¹⁾
		7216 50 91	7307 93 19 ⁽¹⁾
7210 11 10	7213 10 00	7216 50 99	7307 99 30 ⁽¹⁾
7210 12 11	7213 20 00	7216 99 10	7307 99 90 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Produkter henhørende under EF-traktaten.

*ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II —
BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II*

**LISTA DE LAS AUTORIDADES NACIONALES COMPETENTES
LISTE OVER KOMPETENTE NATIONALE MYNDIGHEDER
LISTE DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDEN DER MITGLIEDSTAATEN
ΛΙΣΤΗ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΔΕΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ
LIST OF THE COMPETENT NATIONAL AUTHORITIES
LISTE DES AUTORITÉS NATIONALES COMPÉTENTES
ELENCO DELLE COMPETENTI AUTORITÀ NAZIONALI
LIJST VAN BEVOEGDE NATIONALE INSTANTIES
LISTA DAS AUTORIDADES NACIONAIS COMPETENTES
LUETTELO TOIMIVALTAISISTA KANSALLISISTA VIRANOMAISISTA
LISTA ÖVER KOMPETENTA NATIONELLA MYNDIGHETER**

BELGIQUE/BELGIË

Ministère des affaires économiques
Administration des relations économiques
Quatrième division: Mise en œuvre des politiques commerciales
internationales — Services des licences
Rue Général Leman 60
B-1040 Bruxelles
Télécopieur: (32 2) 230 83 22

Ministerie van Economische Zaken
Bestuur van de Economische Betrekkingen
Vierde Afdeling: Toepassing van het Internationaal Handelsbe-
leid — Dienst Vergunningen
Generaal Lemanstraat 60
B-1040 Brussel
Fax: (32 2) 230 83 22

DANMARK

Erhvervsfremme Styrelsen
Søndergade 25
DK-8600 Silkeborg
Fax: (45) 87 20 40 77

DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft, Dienst 01
Postfach 5171
D-65762 Eschborn 1
Fax: 49 (61 96) 40 42 12

ΕΛΛΑΔΑ

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
Γενική Γραμματεία Δ.Ο.Σ
Διεύθυνση Διαδικασιών Εξωτερικού
Εμπορίου
Κορνάρου 1
GR-105 63 Αθήνα
Τέλεφαξ: (301) 328 60 29/328 60 59/328 60 39

ESPAÑA

Ministerio de Economía y Hacienda
Dirección General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Fax: (34) 915 63 18 23/913 49 38 31

FRANCE

Service des industries manufacturières
3-5, rue Barbet-de-Jouy
F-75357 Paris 07 SP
Télécopieur: (33 1) 43 19 43 69

IRELAND

Licensing Unit
Department of Enterprise, Trade and Employment
Kildare Street
IRL-Dublin 2
Fax: (353 1) 676 61 54

ITALIA

Ministero per il Commercio estero
D.G. Import-export, Divisione V
Viale Boston
I-00144 Roma
Telefax: (39) 06-59 93 26 36 / 06 59 93 26 37

LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères
Office des licences
BP 113
L-2011 Luxembourg
Télécopieur: (352) 46 61 38

NEDERLAND

Centrale Dienst voor In- en Uitvoer
Postbus 30003, Engelse Kamp 2
9700 RD Groningen
Nederland
Fax (31-50) 526 06 98

ÖSTERREICH

Bundesministerium für wirtschaftliche
Angelegenheiten
Außenwirtschaftsadministration
Landstraßer Hauptstraße 55-57
A-1030 Wien
Fax: 43-1-715 83 47

PORTUGAL

Direcção-Geral do Comércio
Avenida da República, 79
P-1000 Lisboa
Telefax: (351-1) 793 22 10

SUOMI

Tullihallitus
PL 512
FIN-00101 Helsinki
Telekopio: +358 9 614 2852

SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Fax: (46-8) 30 67 59

UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House — West Precinct
Billingham, Cleveland
United Kingdom TS23 2NF
Fax: (44 1642) 53 35 57

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. december 1998

om ændring af beslutning 95/506/EF om bemyndigelse af medlemsstaterne til midlertidigt at træffe supplerende foranstaltninger mod spredning af *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith, for så vidt angår Kongeriget Nederlandene

(meddelt under nummer K(1998) 3944)

(98/738/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21.
december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i
Fællesskabet af skadegørere på planter eller plante-
produkter og mod deres spredning inden for Fællesskabet⁽¹⁾,
senest ændret ved direktiv 98/2/EF⁽²⁾, særlig artikel 15,
stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Skadegøreren *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith
kaldes nu almindeligvis *Ralstonia solanacearum* (Smith)
Yabuuchi et al.; *Pseudomonas solanacearum* (Smith)
Smith er imidlertid et synonym for *Ralstonia solana-
cearum* (Smith) Yabuuchi et al., og begge navne bruges i
den videnskabelige litteratur og den gældende fælles-
skabslovgivning;

hvis en medlemsstat mener, at der er overhængende risiko
for indslæbning på dens område fra en anden medlems-
stat af *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith, som
forårsager kartoffelbrunbakteriose, kan den midlertidigt
træffe de supplerende foranstaltninger, som den finder
nødvendige, så længe Kommissionen ikke har vedtaget
sådanne foranstaltninger;

Nederlandene underrettede den 3. oktober 1995 de øvrige
medlemsstater og Kommissionen om, at det var blevet
fastslået, at nogle prøver af kartofler med oprindelse i
nævnte land var smittet med *Pseudomonas solana-
cearum*; af yderligere rapporter fra Nederlandene fremgik
det, at flere prøver fra kartoffelproduktionen i 1995,
herunder læggekartofler, udviste bekræftet smitte med
Pseudomonas solanacearum; Kommissionen vedtog
derfor beslutning 95/506/EF om bemyndigelse af
medlemsstaterne til midlertidigt at træffe supplerende
foranstaltninger mod spredning af *Pseudomonas solana-
cearum* (Smith) Smith, for så vidt angår Kongeriget
Nederlandene⁽³⁾; beslutning 95/506/EF blev ændret ved
beslutning 96/599/EF⁽⁴⁾ og 97/649/EF⁽⁵⁾, og dens
gyldighed blev forlænget for en begrænset periode;

Nederlandene underrettede den 28. august 1998 de andre
medlemsstater og Kommissionen om, at det i sommeren
1998 var blevet fastslået, at prøver af kartofler bestemt til
stivelsesproduktion og med oprindelse i nævnte land var
smittet med *Pseudomonas solanacearum*; det var imid-
lertid ikke muligt endeligt at fastslå kilden til infektionen,
og da i øvrigt Fællesskabets kontrolordning for *Pseudo-
monas solanacearum* fastlagt ved Rådets direktiv 98/57/
EF⁽⁶⁾ endnu ikke er gennemført i medlemsstaterne, er det
berettiget fortsat at opretholde supplerende foranstalt-
ninger for denne situation; gyldigheden af beslutning 95/
506/EF bør derfor forlænges i yderligere en begrænset
periode;

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 15 af 21. 1. 1998, s. 34.

⁽³⁾ EFT L 291 af 6. 12. 1995, s. 48.

⁽⁴⁾ EFT L 265 af 18. 10. 1996, s. 18.

⁽⁵⁾ EFT L 274 af 7. 10. 1997, s. 14.

⁽⁶⁾ EFT L 235 af 21. 8. 1998, s. 1.

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 95/506/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1, stk. 1, ændres »For kartofler fra 1997-høsten sørger Kongeriget Nederlandene indtil den 30. juni 1998 for læggekartofler og indtil den 30. september 1998 for andre kartofler for« til »For kartofler fra 1998-høsten sørger Kongeriget Nederlandene indtil den 20. august 1999 for«.

- 2) I artikel 3, stk. 1, sidste punktum, ændres »den 1. maj 1998« til »den 1. maj 1999«.

- 3) I artikel 3, stk. 3, ændres »den 15. december 1997« og »1997-høsten« til henholdsvis »den 15. december 1998« og »1998-høsten«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. december 1998

om ændring af beslutning 95/328/EF om sundhedscertifikatet for fiskerivarer fra tredjelande, der endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning

(meddelt under nummer K(1998) 4044)

(EØS-relevant tekst)

(98/739/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv 91/493/EØF af 11.
juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion
og afsætning af fiskerivarer ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv
97/79 ⁽²⁾, særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens beslutning 95/328/EF af 25. juli 1995
om sundhedscertifikatet for fiskerivarer fra tredjelande,
der endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning ⁽³⁾,
senest ændret ved beslutning 98/418/EF ⁽⁴⁾, anvendes
indtil den 31. december 1998;listen over tredjelande, hvorfra det er tilladt at indføre
fiskerivarer til konsum, er fastsat i Kommissionens beslut-
ning 97/296/EF ⁽⁵⁾, senest ændret ved beslutning 98/
711/EF ⁽⁶⁾; i del II af denne liste er der opført tredjelande,
der endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning, men
som opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 2, i Rådets
beslutning 95/408/EF ⁽⁷⁾, senest ændret ved beslutning
98/603/EF ⁽⁸⁾;i beslutning 95/408/EF er det fastsat, at denne liste gælder
indtil den 31. december 2000; sundhedscertifikatets
gyldighedsperiode bør derfor ændres for at tilpasse den til
de foreløbige listers gyldighedsperiode;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*I artikel 4 i beslutning 95/328/EF ændres »til den 31.
december 1998« til »til den 31. december 2000«.*Artikel 2*

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 268 af 24. 9. 1991, s. 15.⁽²⁾ EFT L 24 af 30. 1. 1998, s. 31.⁽³⁾ EFT L 191 af 12. 8. 1995, s. 32.⁽⁴⁾ EFT L 190 af 4. 7. 1998, s. 53.⁽⁵⁾ EFT L 122 af 14. 5. 1997, s. 21.⁽⁶⁾ EFT L 337 af 12. 12. 1998, s. 58.⁽⁷⁾ EFT L 243 af 11. 10. 1995, s. 17.⁽⁸⁾ EFT L 289 af 28. 10. 1998, s. 36.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. december 1998

om ændring af beslutning 96/333/EF om udstedelse af sundhedscertifikat for levende toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle fra tredjelande, som endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning

(meddelt under nummer K(1998) 4046)

(EØS-relevant tekst)

(98/740/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/492/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 97/79/EF⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets beslutning 96/333/EF af 3. maj 1996 om udstedelse af sundhedscertifikat for levende toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle fra tredjelande, som endnu ikke er omfattet af en særlig beslutning⁽³⁾, ændret ved beslutning 97/589/EF⁽⁴⁾, gælder indtil den 31. december 1998;

listen over tredjelande, der opfylder betingelserne for ligestilling med hensyn til betingelserne for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr, pighuder, sækdyr og havsnegle, er fastsat i Kommissionens beslutning 97/20/EF⁽⁵⁾, ændret ved beslutning 98/572/EF⁽⁶⁾; i del II af denne liste er der opført tredjelande, som kan omfattes af en foreløbig beslutning på grundlag af Rådets beslutning 95/408/EF⁽⁷⁾, senest ændret ved beslutning 98/603/EF⁽⁸⁾;

i beslutning 95/408/EF er det fastsat, at denne liste gælder indtil den 31. december 2000; sundhedscertifikatets gyldighedsperiode bør derfor ændres for at tilpasse den til de foreløbige listers gyldighedsperiode;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 5 i beslutning 96/333/EF ændres ordene »til den 31. december 1998« til »til den 31. december 2000«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24. 9. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 24 af 30. 1. 1998, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 127 af 25. 5. 1996, s. 33.

⁽⁴⁾ EFT L 238 af 29. 8. 1997, s. 47.

⁽⁵⁾ EFT L 6 af 10. 1. 1997, s. 46.

⁽⁶⁾ EFT L 277 af 14. 10. 1998, s. 42.

⁽⁷⁾ EFT L 243 af 11. 10. 1995, s. 17.

⁽⁸⁾ EFT L 289 af 28. 10. 1998, s. 36.

VIGTIG MEDDELELSE TIL LÆSERNE

Emne: Ændringer EF-Tidende 1999

I 1999 vil EFT L & C være tilgængelig på følgende medier:

- Papir
- Microfiche
- Cd-rom, kvartalsudgave
- Hybrid-cd-rom/Internet, månedsudgave
- De kommercielle databaser CELEX (<http://europa.eu.int/celex>) og EUDOR (<http://eudor.eur-op.eu.int/>)
- Gratis på EUR-Lex (<http://europa.eu.int/eur-lex>) i 45 dage

PAPIR

I 1999 vil prisen for papirudgaven af EFT, serie L og C, være 840 €. Denne prisforhøjelse er nødvendig af hensyn til dækningen af produktions- og forsendelsesomkostningerne.

HØJERE UDGIFFTER VED FORSENDELSE AF PUBLIKATIONER MED TILBAGEVIRKENDE KRAFT

Abonnenter, der efter den 1. april 1999 anmoder om forsendelse af papirudgaver med tilbagevirkende kraft, vil blive faktureret et ekstragebyr til dækning af Publikationskontorets ekstra udgifter til indsamling, lagring og forsendelse. Forsendelser med tilbagevirkende kraft vil koste 280 € (*) pr. måned, hvilket stadig er billigere end numrenes samlede løssalgpris. Med henblik på at undgå dette gebyr anbefaler vi alle brugere at forny deres abonnement omgående, hvor dette er muligt, eller at indkøbe den seneste udgave af den kumulative EUR-Lex-cd-rom for EFT for de pågældende måneder til en pris af 100 € (*) eller 140 € (*).

EFT L & C PÅ CD-ROM

Ved tegning af et kvartalsabonnement på cd-rom, får De adgang til avancerede søgefaciliteter og tekstformat samt bibliografiske noter, således som de forefindes i Celex-databasen. Kampagneprisen i 1998 til eksisterende abonnenter er frafaldet.

På basis af EUR-Lex-systemet vil der i 1999 blive oprettet et nyt EFT L & C-hybridabonnement bestående af cd-rom/Internet. Prisen vil blive 144 € (*). Denne cd-rom vil udkomme en gang om måneden, og der vil være adgang til PDF-filer på såvel cd-rommen som på EUR-Lex-webstedet. Ved hjælp af et enkelt klik i cd-rom-menuen kan De søge efter en EFT-tekst i C- eller L-serien offentliggjort i 1999, hvad enten denne tekst befinder sig på cd-rommen eller på Internet-webstedet.

En énsproget cd-rom med samme EUR-Lex-faciliteter vil foreligge i foråret 1999. Den vil indeholde den fulde samling af EFT L & C for 1998 (pris: 144 € (*)). En demo-version heraf sendes til alle abonnenter på papir- og microficheudgaver i begyndelsen af december 1998. En mere fuldstændig pre-release-version vil kunne rekvireres i slutningen af januar 1999.

Både kvartals- og månedsudgaverne i forbindelse med hybrid-cd-rom-abonnementerne er énsprogede og kumulative; der kan endvidere bestilles enkeltteksemplarer heraf.

EFT L & C ONLINE

Ud over den juridiske database Celex (<http://europa.eu.int/celex>), der anvendes mod betaling efter forbrug eller mod et éngangsgebyr på 960 € (*), og EUDOR-arkivet (<http://eudor.eur-op.eu.int/>), hvor der betales pr. side, er fuldtæksten til EFT L & C gratis tilgængelig i 20 dage efter udgivelsen (udvides inden længe til 45 dage) på EUR-Lex-webstedet (<http://europa.eu.int/eur-lex>).

EFT, SERIE L & C – MIKROFICHE

Der vil fortsat kunne tegnes microfiche-abonnementer i 1999, men disse vil i år 2000 blive udskiftet med elektroniske medier. Kommentarer til denne foreslåede ændring bedes sendt til OP4, SALES UNIT, EUR-OP, 2 rue Mercier, L-2985 Luxembourg, fax + 352 2929 42763.

SUPPLEMENTET TIL EFT

Foreligger i 1999 i følgende udgaver:

- abonnement, 5 eksemplarer om ugen, pris: 492 € (*)
- abonnement, 2 eksemplarer om ugen, pris: 204 € (*)
- cd-rom (enkeltudgave), pris: 2.50 € (*)
- online-adgang til TED-databasen (<http://ted.eur-op.eu.int/>)

Adgangen til TED-databasen bliver gebyrfri i januar 1999.

Anvendelsen af cd-rom i lokalnetværk (LAN) bliver gratis fra januar 1999. Den 1. april 1999 bortfalder muligheden for faksimile af papirudgaven (PDF-formatet) i cd-rom-udgaven, idet der vil blive introduceret en ny version heraf (indeholdende en fælles brugergrænseflade) i TED-databasen. Denne nye version vil indeholde andre vigtige forbedringer, såsom nye søgefelter, søgeprofiler og øget fleksibilitet.

FORHANDLERE

Ethvert abonnement kan uanset udgivelsesform tegnes hos Publikationskontorets officielle forhandlere, hvad enten disse befinder sig offline eller online. Den senest opdaterede adresseliste over disse forhandlere findes på <http://eur-op.eu.int/en/general/s-ad.html>

(*) Ekskl. moms.